

Knjiga Izlaska

¹ Ovo su imena Izraelovih sinova koji su s Jakovom sišli u Egipat, svaki sa svojim domom:

² Ruben, Šimun, Levi i Juda;

³ Jisakar, Zebulun i Benjamin;

⁴ Dan i Naftali; Gad i Ašer.

⁵ U svemu Jakovljevih potomaka bijaše sedamdeset duša. A Josip je već bio u Egiptu.

⁶ I umre Josip, a pomru i sva njegova braća i sav onaj naraštaj.

⁷ Ali su Izraelci bili rodni, namnožili se i silno ojačali, tako da su napučili zemlju.

⁸ Uto u Egiptu zavlada novi kralj koji nije poznao Josipa.

⁹ I reče on svome puku: "Eto, sinovi su Izraelovi postali narod brojan i moćniji od nas.

¹⁰ Hajde, postupimo mudro s njima: spriječimo im porast, da se u slučaju rata ne pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i napokon ne odu iz zemlje."

¹¹ I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače teškim radovima. Tako su faraonu sagradili gradove-skladišta: Pitom i Ramses.

¹² Ali što su ih više tlačili, oni se još više množili, napredovali i širili se, tako da su Egipćani strahovali od Izraelaca.

¹³ I Egipćani se okrutno obore na Izraelce.

¹⁴ Ogorčavali su im život teškim radovima: pravljenjem meljte i opeke, različitim poljskim

poslovima i svakovrsnim naporima koje im nemilosrdno nametahu.

¹⁵ Egipatski se kralj obrati i na hebrejske babice, od kojih jednoj bijaše ime Šifra, a drugoj Pua, pa im naredi:

¹⁶ “Kad u porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba kamena sjedala: ako je muško dijete, ubijte ga; ako je žensko, neka živi.

¹⁷ Ali su se babice bojale Boga i nisu činile kako im je naredio egipatski kralj, nego su ostavljale na životu mušku djecu.

¹⁸ Stoga egipatski kralj pozove babice pa im rekne: “Zašto ste tako radile i na životu ostavljale mušku djecu?”

¹⁹ Nato babice odgovore faraonu: “Hebrejke nisu kao egipatske žene. One su životne. Prije nego babica dođe k njima, one već rode.”

²⁰ Bog je to babicama za dobro primio. Narod se množio i silno porastao.

²¹ A kako su se babice bojale Boga, on ih obdari potomstvom.

²² Onda faraon izda naredbu svemu svome narodu: “Svako muško dijete koje se rodi Hebrejima bacite u Rijeku! Na životu ostavite samo žensku djecu.”

2

¹ Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se djevojkom Levijkom.

² Žena začne i rodi sina. Vidjevši kako je krasan, krila ga je tri mjeseca.

³ Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi košaricu od papirusove trstike, oblijepi je

smolom i paklinom, u nju stavi dijete i položi ga u trstiku na obali Rijeke.

⁴ Njegova sestra stane podalje da vidi što će s njime biti.

⁵ Faraonova kći siđe k Rijeci da se kupa, dok su njezine sluškinje šetale uz obalu Rijeke. Opazi ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je donese.

⁶ Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete! Muško čedo. Plakalo je. Njoj se sažali na nj. “Bit će to hebrejsko dijete”, reče.

⁷ Onda njegova sestra rekne faraonovoj kćeri: “Hoćeš li da ti potražim dojilju među Hebrejkama da ti dijete doji?”

⁸ “Idi!” - odgovori joj faraonova kći. Tako djevojka ode i pozove djetetovu majku.

⁹ “Uzmi ovo dijete”, rekne joj faraonova kći, “i odgoji mi ga, a ja ću te plaćati.” Tako žena uzme dijete i othrani ga.

¹⁰ Kad je dijete odraslo, ona ga odvede faraonovoj kćeri, koja ga posini. Nadjene mu ime Mojsije, “jer sam ga”, reče, “iz vode izvadila”.

¹¹ Jednog dana, kad je Mojsije već odrastao, dođe među svoj narod i vidje njegove muke. Spazi tada kako neki Egipćanin tuče jednoga Hebrejca - brata njegova.

¹² Okrene se tamo-amo i, vidjevši da nikoga nema, ubije Egipćanina i zatrpa ga u pijesak.

¹³ Izađe on i sutradan te zateče dva Hebrejca kako se tuku. “Zašto tučeš svoga druga?” - rekne napadaču.

¹⁴ Ovaj odvrati: “Tko te postavi za starješinu i

suca našega? Kaniš li ubiti i mene kako si ubio onog Egipćanina?” Mojsije se uplaši pa će u sebi: “Tako! Ipak se saznalo.”

¹⁵ Kad je faraon to dočuo, htjede Mojsija pogubiti. Zato Mojsije pobjegne od faraona i skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog studenca.

¹⁶ Midjanski je svećenik imao sedam kćeri. Dođu one da zahvate vode i naliju pojila, da napoje stado svoga oca.

¹⁷ Ali dođu i pastiri te ih potjeraju. Mojsije ustane, obrani ih i stado im napoji.

¹⁸ Kad su se vratile svome ocu Reuelu, on ih zapita: “Kako ste se danas tako brzo vratile?”

¹⁹ One odgovore: “Neki Egipćanin obrani nas od pastira i još nam zahvati vode i stado nam napoji.”

²⁰ “Gdje je?” - zapita on svoje kćeri. “Zašto ste ostavile toga čovjeka? Pozovite ga na objed.”

²¹ Mojsije pristane da ostane kod toga čovjeka. On oženi Mojsija svojom kćeri Siporom.

²² A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime Geršon, “jer sam”, reče, “stranac u tuđoj zemlji”.

²³ Poslije mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu.

²⁴ Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga Saveza s Abrahamom, Izakom i Jakovom.

²⁵ I pogleda Bog na Izraelce i zauze se za njih.

3

¹ Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjan-

skoga svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega.

² Anđeo mu se Jahvin ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara.

³ “Hajde da priđem, “ reče Mojsije, “i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva.”

⁴ Kad je Jahve vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: “Mojsije! Mojsije!” “Evo me!” - javi se.

⁵ “Ne prilazi ovamo!” - reče. “Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.

⁶ Ja sam”, nastavi, “Bog tvoga oca; Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi.” Mojsije zakloni lice: bojao se u Boga gledati.

⁷ “Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu”, nastavi Jahve, “i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove.

⁸ Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egiptaskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko: u postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca.

⁹ Vapaji sinova Izraelovih dopriješe do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače.

¹⁰ Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz Egipta.”

¹¹ “Tko sam ja da se uputim faraonu”, odgovori Mojsije Bogu, “i izvedem Izraelce iz Egipta!”

¹² “Ja ću biti s tobom”, nastavi. “I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod

iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu.”

¹³ Nato Mojsije reče Bogu: “Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: 'Bog otaca vaših poslao me k vama', i oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' - što ću im odgovoriti?”

¹⁴ “Ja sam koji jesam”, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: “Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.”

¹⁵ Dalje je Bog Mojsiju rekao: “Kaži Izraelcima ovako: 'Jahve, Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, poslao me k vama.' To mi je ime do vijeka, tako će me zvati od koljena do koljena.”

¹⁶ “Idi, skupi starješine Izraelaca pa im kaži: 'Jahve, Bog otaca - Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi - objavio mi se i rekao mi: Pohodio sam vas i razabrao što vam se čini u Egiptu.’

¹⁷ Odlučio sam vas izvesti iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca - u zemlju kojom teče med i mlijeko!’

¹⁸ Oni će te poslušati. Onda pođi sa starješinama Izraelaca k egipatskom kralju i reci mu: 'Objavio nam se Jahve, Bog Hebreja. Pusti nas da odemo tri dana hoda u pustinju, da ondje prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svojemu.’

¹⁹ Znam ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom.

²⁰ Zato ću ja pružiti svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti.

²¹ Dobro ću raspoređiti Egipćane prema ovome

narodu, pa kad pođete, nećete poći praznih ruku.

²² Svaka će žena zatražiti od svoje susjede i stanarke u svojoj kući nakita srebrnog i zlatnog i odjeće. To stavite na svoje sinove i kćeri. Tako ćete oplijeniti Egipćane.”

4

¹ Mojsije uzvratil: “Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me, nego mi reknu: 'Jahve ti se nije objavio?’”

² “Što ti je to u ruci?” - zapita ga Jahve. “Štap”, odgovori.

³ “Baci ga na zemlju!” - naredi mu Jahve. On ga baci na zemlju, a štap se pretvori u zmiju. Mojsije pred njom uzmače.

⁴ Onda Jahve reče Mojsiju: “Pruži ruku i uhvati je za rep.” I on seže rukom i uhvati je za rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci.

⁵ “Tako moraju vjerovati da se Jahve, Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, tebi objavio.”

⁶ Još mu Jahve rekne: “Uvuci ruku u njedra.” On uvuče ruku u njedra. Kad ju je izvukao, gle - ruka mu gubava, bijela kao snijeg.

⁷ “Stavi opet ruku u njedra!” - naredi mu Jahve. On opet ruku u njedra. Kad ju je iz njedara izvukao, gle - opet je bila kao i ostali dio tijela.

⁸ “Ako ti ne povjeruju i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat će poruci drugoga znamenja.

⁹ A ako ih oba ova znamenja ne uvjere pa ti ne povjeruju, zahvati vode iz Rijeke i prolij je po suhu. Voda što je budeš iz Rijeke uzeo na suhu će se u krv pretvoriti.”

¹⁰ “Oprosti, Gospodine!” - nastavi Mojsije Jahvi. “Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak.”

¹¹ “Tko je dao čovjeku usta?” - reče mu Jahve. “Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve!

¹² Idi, dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti.”

¹³ “Oprosti, Gospodine”, opet će Mojsije, “ne bi li poslao koga drugoga!”

¹⁴ Razljuti se Jahve na Mojsija i reče: “Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je on vrlo rječit. Evo, baš ti izlazi u susret. Kad te vidi, obradovat će se u srcu.

¹⁵ Ti govori njemu i u njegova usta stavlja riječi. Ja ću biti i s tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete raditi.

¹⁶ Neka on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti mjesto Boga.

¹⁷ Uzmi ovaj štap u ruku. Njim izvodi znamenja.”

¹⁸ Zatim se Mojsije vrati svome tastu Jitru te mu reče: “Pusti me da se vratim braći u Egipat da vidim jesu li još na životu.” “Pođi u miru!” - reče Jitro Mojsiju.

¹⁹ I Jahve reče Mojsiju u Midjanu: “Vrati se u Egipat, jer su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj

život.”

²⁰ Tako Mojsije posadi na magarca svoju ženu i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u ruku Mojsije uze Božji štap.

²¹ Jahve opet reče Mojsiju: “Kad se vratiš u Egipat, pobrini se da pred faraonom izvedeš sva čudesa za koja sam ti dao moć, premda ću ja tvrdim učiniti njegovo srce, tako te neće pustiti narod da ode.

²² Tada reci faraonu: 'Ovako kaže Jahve: Izrael je moj prvorođenac.

²³ Tražim od tebe da mi pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da ga pustiš, ja ću ubiti tvoga prvorođenca.'”

²⁴ Kad se na putu Mojsije zaustavi da prenoći, navali na nj Jahve da ga ubije.

²⁵ Ali Sipora pograbi oštar kremen, obreza svoga sina i kožicom se dotakne Mojsijevih nogu: “Zaista si mi ti krvav muž”, reče.

²⁶ I Jahve ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla “krvav muž”.

²⁷ Onda rekne Jahve Aronu: “Zaputi se prema pustinji, u susret Mojsiju!” On ode i s njim se sastane na Božjem brdu. Poljubi ga.

²⁸ Mojsije pripovjedi Aronu sve što mu je Jahve povjerio i sva znamenja koja mu je naredio da ih učini.

²⁹ Sad odu Mojsije i Aron i skupe sve starješine Izraelaca.

³⁰ Aron izloži sve što je Jahve govorio Mojsiju, a Mojsije izvede znamenja naočigled naroda.

³¹ Narod je bio uvjeren, i pošto čuše da je Jahve pohodio Izraelce i pogledao na njihove

jade, popadaše ničice i pokloniše se.

5

¹ Poslije toga odu Mojsije i Aron pa reknu faraonu: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pusti narod moj da ode i u moju čast slavi svetkovinu.'"

² "Tko je taj Jahve da ga ja poslušam", odvrati faraon, "i pustim Izraelce? Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti Izraelce."

³ "Bog Hebreja objavio nam se", rekoše. "Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svome, da se na nas ne obori pomorom ili mačem."

⁴ Nato im odvrati egipatski kralj: "Mojsije i Arone, zašto odvrćate svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao."

⁵ Sad kad se svjetina tako umnožila", nastavi faraon, "vi biste ih od posla odvratili?"

⁶ Istoga dana izda faraon naredbu nadglednicima i bilježnicima:

⁷ "Ne pribavljajte više ovome narodu slame kao do sada. Neka idu sami i sebi je skupljaju."

⁸ A zahtijevajte od njih istu količinu opeke koju su pravili i dosad. Ne smanjujte je! Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo prinijeti žrtvu Bogu svome!'

⁹ Navalite poslove na taj svijet: neka rade, da ne obraćaju pažnju klevetama!"

¹⁰ Sad dođu nadglednici naroda i njegovi bilježnici te svijetu objave: "Ovako poručuje faraon: 'Neću vam više nabavljati slame.'

¹¹ Vi sami morate ići i tražiti je gdje god je možete naći. Ali zato neću smanjiti vaš posao."

12 Stoga se narod razide po svojoj zemlji egipatskoj da skuplja strnjiku namjesto slame.

13 A nadglednici ih gonili: "Morate svakoga dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu dobivali."

14 A bilježnike koje faraonovi nadglednici bijahu postavili nad Izraelcima tukli su i korili: "Zašto niste ni jučer ni danas napravili opeke koliko i prije?"

15 Onda bilježnici Izraelaca odu i potuže se faraonu: "Zašto ovako postupaš sa svojim slugama?"

16 Tvoje sluge više ne dobivaju slame, a ipak se od nas traži: napravite opeku? Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod!"

17 "Lijenčine ste vi! Lijenčine!" - odgovori faraon. "Stoga i kažete: 'Hajdemo da prinesemo žrtvu Jahvi!'"

18 Nosite se na posao! Slama vam se neće davati, ali morate praviti određene količine opeke."

19 Bilježnici Izraelaca nađu se na mucu zbog naredbe: "Svakodnevnu količinu opeke ne smijete smanjiti!"

20 Otišavši od faraona, naiđu na Mojsija i Arona, koji su ih čekali.

21 "Neka vas Jahve ima na oku i sudi vam!" - dobace im. "Omrazili ste nas kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke da nas pobiju."

22 Mojsije se vrati Jahvi i reče: "Zašto, Gospodine, nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao?"

23 Otkad sam ja stupio pred faraona i progovorio mu u tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti ništa ne poduzimaš da izbaviš svoj narod.”

6

1 Jahve reče Mojsiju: “Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom rukom sam će ih iz svoje zemlje istjerati.”

2 Još reče Bog Mojsiju: “Ja sam Jahve.

3 Abrahamu, Izaku i Jakovu objavljivao sam se kao El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod svojim imenom - Jahve.

4 I sklopio sam svoj Savez s njima da ću im dati kanaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli kao pridošlice.

5 A sada, pošto sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se svoga Saveza.

6 Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo.

7 Za svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim Bogom. Tada ćete znati da sam vas ja, Jahve, vaš Bog, izbavio od egipatske tlake.

8 Dovedst ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je dati Abrahamu, Izaku i Jakovu i dat ću vam je u baštinu, ja, Jahve.”

9 Mojsije to kazivaše Izraelcima, ali ga ne htjedoše slušati: duhovi su im bili pomućeni od teškoga ropstva.

¹⁰ Onda Jahve reče Mojsiju:

¹¹ "Idi i reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti Izraelce iz svoje zemlje."

¹² Mojsije prozbori Jahvi: "Kad me Izraelci nisu slušali, kako će me, spora u govoru, saslušati faraon!"

¹³ Ali je Jahve govorio Mojsiju i Aronu i slao ih sad k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.

¹⁴ Ovo su glave njihovih domova. Sinovi Izraelova prvorođenca Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To su obitelji potekle od Rubena.

¹⁵ A sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji potekle od Šimuna.

¹⁶ Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim potomstvom: Geršon, Kehat i Merari. Levi je živio sto trideset i sedam godina.

¹⁷ Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa svojim obiteljima.

¹⁸ Sinovi su Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. Kehat je živio sto trideset i tri godine.

¹⁹ Merarijevi su sinovi: Mahli i Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima.

²⁰ Amram se oženi svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi Arona i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam godina.

²¹ Sinovi Jisharovi bijahu: Korah, Nefeg i Zikri.

²² A sinovi su Uzielovi: Mišael, Elsafan i Sitri.

²³ Aron se oženi Elišebom, kćerkom Aminadabovom, a sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba, Abihua, Eleazara i Itamara.

²⁴ Korahovi su sinovi: Asir, Elkana i Abiasaf. To su Korahovi potomci.

²⁵ Aronov sin Eleazar oženi se jednom Putielovom kćeri, koja mu rodi Pinhasa. To su glave Levijevih domova prema njihovim koljenima.

²⁶ To je onaj Aron i Mojsije kojima je Jahve zapovjedio da izvedu Izraelce iz Egipta po njihovim četama.

²⁷ To su oni isti, Mojsije i Aron, koji su govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.

²⁸ U dan kad je Jahve govorio s Mojsijem u egipatskoj zemlji,

²⁹ rekao mu je: “Ja sam Jahve. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja, o svemu što ti kažem.”

³⁰ Mojsije se pred Jahvom ispričavao: “Spor sam ja u govoru. Kako će me faraon poslušati?”

7

¹ Mojsiju je Jahve odgovorio: “Vidi! Faraonu ću te nametnuti kao božanstvo; tvoj brat Aron bit će tvoj prorok.

² Ti kazuj sve što ti naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te odu iz njegove zemlje.

³ Ja ću učiniti da otvrdne srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesu u zemlji egipatskoj.

⁴ Kako vas faraon neće poslušati, ja ću staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske zemlje.

⁵ Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati da sam ja Jahve.”

⁶ Mojsije i Aron poslušajte: kako im je Jahve naredio, upravo tako učiniše.

⁷ Mojsiju je bilo osamdeset, a Aronu osamdeset i tri godine kad su faraonu postavili svoje zahtjeve.

⁸ Još doda Jahve Mojsiju i Aronu:

⁹ “Kad faraon zatraži od vas da izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da uzme svoj štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u zmiju.”

¹⁰ Dođu Mojsije i Aron pred faraona i učine kako im je Jahve naredio. Aron baci pred faraona i njegove službenike svoj štap, koji se pretvori u zmiju.

¹¹ Zovne faraon mudrace i vračare. I zaista, egipatski vračari svojim vraćanjem učine isto:

¹² svaki baci svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Ali Aronov štap proguta njihove štapove.

¹³ Faraon bijaše tvrdokorna srca: ne htjede poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

¹⁴ Tada Jahve reče Mojsiju: “Faraonovo je srce okorjelo; odbija da pusti narod.

¹⁵ Ujutro pođi k faraonu. Kad izađe k vodi, stani preda nj na obali Rijeke. Uzmi u ruku štap što se bio u zmiju pretvorio.

¹⁶ Reci mu: 'Jahve, Bog Hebreja, poslao me k tebi s porukom da pustiš moj narod da mi iskaže štovanje u pustinji. Ali sve dosad ti nisi poslušao.

¹⁷ Ovako Jahve poručuje: Ovim ćeš spoznati da sam ja Jahve. Gledaj! Štapom koji imam u ruci

mlatnut ću po vodi u Rijeci i pretvorit će se u krv.

¹⁸ Ribe će u Rijeci pocrkati; Rijeka će se usmrdjeti, i grstit će se Egipćanima piti vodu iz Rijeke.”

¹⁹ Još Jahve reče Mojsiju: “Reci Aronu da uzme svoj štap i pruži svoju ruku povrh egipatskih voda: njihovih rijeka, njihovih prokopa, njihovih jezeraca, svih njihovih vodenih stjecišta, da se pretvore u krv; po svoj zemlji egipatskoj neka je krv, čak i u drvenim i kamenim posudama.”

²⁰ Mojsije i Aron učiniše kako im je Jahve naredio. Podiže Aron svoj štap i naočigled faraona i njegovih službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se voda u Rijeci prometnu u krv.

²¹ Ribe u Rijeci pocrkaše; Rijeka se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli piti vodu iz Rijeke; krv bijaše po svoj zemlji egipatskoj.

²² Ali egipatski vračari svojim vraćanjem učiniše isto. Tako faraon ostade tvrdokorna srca: nije htio poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

²³ Faraon se okrenu i ode u svoj dvor, ne uzimajući ni to k srcu.

²⁴ Svi su Egipćani počeli kopati oko Rijeke tražeći pitke vode jer nisu mogli piti vode iz Rijeke.

²⁵ Kad je prošlo sedam dana kako je Jahve udario po Rijeci,

²⁶ opet Jahve reče Mojsiju: “Pođi k faraonu i reci mu: 'Ovako govori Jahve: Pusti moj narod da ode i štovanje mi iskaže.

²⁷ Ako odbiješ da ih pustiš, svu ću ti zemlju kazniti žabama.

28 Rijeka će vrvjeti žabama. One će izići i prodrijeti u tvoj dvor, u ložnicu, u tvoju postelju, u kuće tvojih službenika i tvoga naroda, pod sačeve i načve tvoje.

29 Po tebi, po tvome narodu i svim tvojim službenicima skakat će žabe.'"

8

1 Onda Jahve reče Mojsiju: "Reci Aronu neka ispruži svoju ruku sa štapom povrh rijeka, prokopa i jezeraca i učini da žabe navale na egipatsku zemlju."

2 Aron pruži svoju ruku povrh egipatskih voda, i žabe iziđoše i prekriše zemlju egipatsku.

3 Ali i vračari učiniše tako svojim vraćanjem, te žabe navališe na egipatsku zemlju.

4 Zovne sad faraon Mojsija i Arona i rekne: "Molite Jahvu da ukloni žabe od mene i moga puka, a ja ću pustiti narod da prinese žrtvu Jahvi."

5 Mojsije uzvratila faraonu: "Dostoj se odrediti mi kad hoćeš da molim za te, za tvoje službenike i za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i tvojih domova i ostanu samo u Rijeci."

6 "Sutra", reče. "Neka bude kako kažeš", odvratio Mojsije, "da znaš kako nitko nije kao Jahve, Bog naš.

7 Žabe će otići od tebe, od tvojih službenika i tvoga naroda; ostatak će samo u Rijeci."

8 Mojsije i Aron odu od faraona, a onda Mojsije zazva Jahvu zbog žaba kojima je kaznio faraona.

9 I Jahve usliša Mojsija, te žabe pocrkaju po kućama, dvorištima i njivama.

10 Na hrpe su ih zgrtali, zemlja se njima usmrđjela.

11 Kad je faraon vidio da je nastupilo olakšanje, srce mu otvrdnu te ne poslušā Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

12 Onda će opet Jahve Mojsiju: “Reci Aronu neka zamahne svojim štapom i udari po prahu na tlu neka se pretvori u komarce po svoj zemlji egipatskoj.”

13 I učine tako: zamahne Aron rukom i štapom te udari po prahu na tlu. Komarci navale na ljude i životinje. Sav prah na tlu pretvori se u komarce po svoj zemlji egipatskoj.

14 Vračari pokušāše da svojim vraćanjem stvore komarce, ali nisu mogli. Ljudi i životinje postanu plijenom komaraca.

15 Tada vračari reknu faraonu: “To je prst Božji!” Ali je faraonovo srce bilo okorjelo, pa nije poslušāo Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

16 Onda Jahve reče Mojsiju: “Podrani ujutro, iziđi pred faraona kad krene k vodi, i reci mu: ‘Ovako poručuje Jahve: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže.

17 Ako ne pustiš moga naroda, pripustit ću obade na te, na tvoje službenike, na tvoj puk i tvoje domove. Egipatski domovi i samo tlo na kojem stoje vrvjet će od obada.

18 Ali ću toga dana izuzeti gošenski kraj, u kojem živi moj narod, te se ondje obadi neće pojaviti, tako da znaš da sam ja Jahve u središtu zemlje.

19 Tu ću razliku napraviti između svoga i tvoga

naroda. To će znamenje biti sutra.”

²⁰ I učini Jahve tako. Rojevi obada nalete u faraonov dvor, na domove njegovih službenika i po svoj zemlji egipatskoj. Zemlja nastrada od obada.

²¹ Sad faraon pozove Mojsija i Arona pa im rekne: “Idite, prinesite žrtvu svome Bogu, ali u ovoj zemlji.”

²² “Ne dolikuje da tako učinimo”, odgovori Mojsije. “Žrtve koje mi prinosimo Jahvi, Bogu svome, za Egipćane su svetogrđe. Kad bismo, dakle, na njihove oči prinosili žrtve koje su Egipćanima svetogrdne, zar nas ne bi kamenovali?”

²³ Zato moramo u pustinju tri dana hoda te prinijeti žrtvu Jahvi, Bogu svome, kako nam je zapovjedio.”

²⁴ “Pustit ću vas da odete u pustinju”, odgovori faraon, “i prinesete žrtvu Jahvi, svome Bogu, ali ne odlazite predaleko. Molite za me!”

²⁵ Nato odvrati Mojsije: “Čim odem od tebe, zavrat ću Jahvu da sutra nestane obada s faraona, njegovih službenika i njegova puka. Ali neka faraon više ne vara! Neka pusti narod da ide i prinese žrtvu Jahvi.”

²⁶ Tako Mojsije ode od faraona i pomoli se Jahvi.

²⁷ I Jahve učini kako je Mojsije tražio: s faraona, s njegovih službenika i s njegova puka nestane obada - ni jedan jedini nije ostao.

²⁸ Ali opet ukruti faraon srce svoje i ne dopusti narodu da ode.

9

¹ Tada Jahve reče Mojsiju: "Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže.

² Ako ga ne pustiš, nego ga i dalje budeš zadržavao,

³ ruka Jahvina udarit će strašnim pomorom po tvome blagu što je u polju: po konjima, magaradi, devama, krupnoj i sitnoj stoci.

⁴ Razlikovat će Jahve stoku Izraelaca od stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izraelcima neće stradati."

⁵ Jahve je odredio i vrijeme, rekavši: "Sutra će Jahve izvesti ovo u zemlji."

⁶ Sutradan Jahve tako i učini. Sva stoka Egipćana uginu, a od stoke Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo.

⁷ Faraon je istraživao i uvjerio se da od izraelske stoke nije uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ipak otvrdlo i nije pustio naroda.

⁸ Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Zagrabite pune pregršti pepela iz peći, pa neka ga Mojsije pred faraonovim očima baci prema nebu.

⁹ Od toga će nastati sitna prašina po svoj zemlji egipatskoj, i na ljudima će i na životinjama izazivati otekline i stvarati čireve s kraja na kraj Egipta."

¹⁰ Tako oni uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona. Onda Mojsije rasu pepeo prema nebu, a otekline s čirevima prekriše ljude i životinje.

¹¹ Ni čarobnjaci se nisu mogli pojaviti pred Mojsijem, jer su i čarobnjaci, kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima.

¹² Ali je Jahve otvrdnuo srce faraonu, pa on ne poslušā Mojsija i Arona, kako je Jahve Mojsiju i rekao.

¹³ Tada Jahve reče Mojsiju: "Podrani ujutro, iziđi pred faraona i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti narod da ode i da mi štovanje iskaže.

¹⁴ Ako ih ne pustiš, sva zla svoja navalit ću ovaj put na te, na tvoje službenike i tvoj puk, tako da spoznaš da nema nikoga na svoj zemlji kao što sam ja.

¹⁵ Da sam ruku svoju spustio i udario tebe i tvoj puk pomorom, nestalo bi te sa zemlje.

¹⁶ Poštedio sam te da ti pokažem svoju moć i da se hvali moje ime po svoj zemlji.

¹⁷ Ali se ti previše uzdižeš nad mojim narodom i priječiš mu da ode.

¹⁸ Sutra u ovo doba pustit ću tuču tako strašnu kakve u Egiptu još nije bilo otkad je postao do sada.

¹⁹ Zato naredi da pod krov utjeraju tvoje blago i sve što je vani, na otvorenu. Sve što se nađe u polju, bilo čovjek bilo živinče, ne bude li uvedeno unutra, poginut će kad tuča zaspe po njima."

²⁰ Faraonovi službenici, koji su se pobojali Jahvina govora, utjeraju svoje sluge i svoje blago unutra.

²¹ Oni koji nisu marili za Jahvinu prijetnju ostave vani i svoje sluge i stoku.

²² Onda rekne Jahve Mojsiju: "Pruži ruku prema nebu da udari tuča po svoj zemlji egiptskoj: po ljudima, životinjama i svemu bilju

u zemlji egipatskoj.”

²³ Mojsije diže svoj štap prema nebu. Jahve zagrmje i pusti tuču i munje sastavi sa zemljom. Sipao je Jahve tuču po zemlji Egipćana.

²⁴ Tuča je mlatila, kroz nju munje parale. Strahota se takva nije oborila na zemlju egipatsku otkako su ljudi u njoj.

²⁵ Tuča pobi po svem Egiptu sve što je ostalo vani, ljude i životinje; uništi sve bilje po poljima i sva stabla poljska polomi.

²⁶ Samo u gošenskom kraju, gdje su živjeli Izraelci, nije bilo tuče.

²⁷ Faraon posla po Mojsija i Arona pa im reče: “Ovaj put priznajem da sam kriv. Jahve ima pravo, a ja i moj narod krivo.

²⁸ Molite Jahvu da ustavi gromove i tuču, a ja ću vas pustiti da idete. Nećete više dugo ostati.”

²⁹ “Kad iziđem iz grada”, reče mu Mojsije, “dići ću ruke prema Jahvi, pa će gromovi prestati, a ni tuče više neće biti, tako da znaš da zemlja pripada Jahvi.

³⁰ Ali ni ti ni tvoji dvorani, znam ja, još se ne bojite Boga Jahve.”

³¹ I tako propade lan i ječam: jer ječam bijaše u klasu, a lan u cvatu.

³² Pšenica i raž nisu nastradali jer su ozima žita.

³³ Otišavši od faraona, Mojsije iziđe iz grada i podigne ruke prema Jahvi. Prestane grmljavina i tuča, a ni kiša više nije padala na zemlju.

³⁴ Kad je faraon vidio da je prestala grmljavina, tuča i kiša, opet padne u grijeh: i on i njegovi službenici opet otvrdnu srcem.

³⁵ Otvrdnu srce faraonu i ne pusti on Izraelce, kako je Jahve i prorekao preko Mojsija.

10

¹ Reče Jahve Mojsiju: "Idi k faraonu. Učinio sam da njemu i njegovim službenicima otvrdne srce da izvedem svoja znamenja među njima;

² da možeš pripovjedati svome sinu i svome unuku što sam učinio Egipćanima i kakva sam znamenja izvodio među njima, kako biste znali da sam ja Jahve."

³ Tako Mojsije i Aron odu k faraonu i kažu mu: "Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: 'Dokle ćeš odbijati da se preda mnom poniziš? Pusti moj narod da mi iskaže štovanje.

⁴ Jer ako ne pustiš moga naroda, sutra ću navesti skakavce na tvoju zemlju.

⁵ Tako će prekriti površinu da se zemlja od njih neće vidjeti. Pojest će ono što vam je iza tuče ostalo; i ogolit će vam sva stabla što po polju rastu.

⁶ Ispunit će ti sav dvor, kuće tvojih službenika i domove svih ostalih Egipćana - takvo što ne vidješe ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva u ovoj zemlji od svojih vremena do danas.'" Okrene se i ode od faraona.

⁷ "Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica?" - rekoše faraonu njegovi službenici. - "Pusti te ljude neka idu i iskažu štovanje Jahvi, svome Bogu! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?"

⁸ Dovedu Mojsija i Arona natrag k faraonu, a on im reče: "Idite! Iskažite štovanje Jahvi, svome Bogu! A tko će sve ići?"

9 “Svi idemo”, odgovori Mojsije, “i mlado i staro. Odlazimo sa svojim sinovima i svojim kćerima; sa svojom krupnom i sitnom stokom, jer moramo održati svečanost Jahvi.”

10 “Jahve bio s vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i djeca!” - odgovori im. “Očito se vidi da vam nakana nije čista.

11 Nećemo tako! Nego muškarci neka odu i štovanje iskažu Jahvi. To ste i tražili.” I otjeraju ih od faraona.

12 Tada reče Jahve Mojsiju: “Pruži ruku povrh zemlje egipatske da navale skakavci na egipatsku zemlju i pojedu sve bilje što još ostade nakon tuče!”

13 Tako Mojsije podigne svoj štap povrh egipatske zemlje, a Jahve navrati istočni vjetar po zemlji; puhao je toga cijelog dana i cijele noći. A kad je jutro svanulo, vjetar nanio skakavce.

14 Oni se razlete po svoj egipatskoj zemlji i padnu po svim krajevima Egipta u silnoj gustoći: toliko ih mnoštvo nikad prije nije bilo niti će kada biti.

15 Pokriju sve tlo, tako da se od njih zacrnjelo. Pojedu sve bilje u polju i sve plodove sa stabala što su bili ostali iza tuče. Ništa se više nije zelenjelo: ni stabla ni poljska trava u svem Egiptu.

16 Brže-bolje dozva faraon Mojsija i Arona pa im reče: “Sagriješio sam protiv Jahve, vašega Boga, i vas!

17 Oprostite mi uvredu još samo ovaj put i molite Jahvu, Boga svoga, da samo otkloni od mene ovaj smrtonosni bič!”

¹⁸ Kad je Mojsije otišao od faraona, zazva Jahvu
¹⁹ i Jahve promijeni vjetar u veoma jak zapadnjak, koji pothvati skakavce i odnese prema Crvenome moru. Ni jedan jedini skakavac nije ostao ni u kojem kraju Egipta.

²⁰ Ali je Jahve otvrdnuo srce faraonu i ne pusti on Izraelaca.

²¹ "Pruži ruku prema nebu", rekne Jahve Mojsiju, "pa neka se tmina spusti na egipatsku zemlju, tmina koja će se moći opipati."

²² Mojsije pruži ruku prema nebu i spusti se gusta tmina na svu zemlju egipatsku: tri je dana trajala.

²³ Tri dana nisu ljudi jedan drugoga mogli vidjeti i nitko se sa svoga mjesta nije micao. A u mjestima gdje su Izraelci živjeli sjala svjetlost.

²⁴ Pozva onda faraon Mojsija i reče: "Idi i štovanje iskaži Jahvi! Ali vaša stoka, krupna i sitna, neka ostane ovdje. Vaša djeca neka idu s vama!"

²⁵ "Ti nas sam moraš opskrbiti prinosima i žrtvama paljenicama koje ćemo prinijeti Jahvi, Bogu svojemu", odgovori Mojsije.

²⁶ "Zato ćemo sa sobom potjerati i svoja stada. Ni papak neće ostati ovdje. Od njih nam valja izabrati za žrtvovanje Jahvi, Bogu našem, a ne znamo, dok onamo ne stignemo, što moramo Jahvi prinijeti."

²⁷ Jahve otvrdne faraonu srce i on ne pristane da odu.

²⁸ "Odlazi!" - vikne faraon na Mojsija. "I da mi više na oči ne dolaziš! Onoga dana kad mi se opet pojaviš na oči, zaglaviti ćeš!"

29 “Dobro si kazao!” - uzvratu Mojsije. “Lica tvoga više neću vidjeti!”

11

¹ “Još ću samo jednom nedaćom udariti faraona i Egipat”, reče Jahve Mojsiju. “Poslije toga pustit će vas odavde. I više: sam će vas odavde potjerati.

² Kaži svijetu neka svaki čovjek ište od svoga susjeda i svaka žena od svoje susjede srebrnih i zlatnih dragocjenosti.”

³ Jahve učini te Egipćani bijahu naklonjeni narodu. Sam Mojsije postane vrlo uvaženi u egipatskoj zemlji, u očima faraonovih službenika i u očima naroda.

⁴ A onda Mojsije navijesti: “Ovako poručuje Jahve: 'O ponoći proći ću Egiptom.

⁵ Svaki će prvorođenac u egipatskoj zemlji umrijeti, od prvorođenca faraonova, koji bi imao sjediti na njegovu prijestolju, do prvorođenca ropkinje koja se nalazi uz mlinski kamen; a uginut će i sve prvine od stoke.

⁶ U svoj će zemlji egipatskoj nastati veliki jauk, kakva nije bilo niti će kad poslije biti.

⁷ Među Izraelcima ni pas neće zalajati na živo stvorenje: ni na čovjeka ni na životinju.' Po tome ćete znati da Jahve luči Izraelca od Egipćanina.

⁸ Onda će svi ovi tvoji dvorani k meni doći, preda me se baciti i vikati: Nosi se i ti i sav puk koji za tobom ide! Poslije toga ću otići.” I gnjevan ode od faraona.

9 “Neće vas faraon poslušati”, reče Jahve Mojsiju, “a to da bi se umnožila moja znamenja u zemlji egipatskoj.”

10 Mojsije i Aron izveli su sva ta znamenja pred faraonom, ali je Jahve okorio srce faraonu, tako te on nije puštao Izraelaca da odu iz njegove zemlje.

12

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj:

2 “Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini.

3 Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Dese tog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj.

4 Ako je obitelj premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti.

5 Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle.

6 Čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti suton.

7 Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo.

8 Meso, pečeno na vatri, neka se pojedje te iste noći sa beskvasnim kruhom i gorkim zeljem.

9 Da ništa sirovo ili na vodi skuhanom od njega niste jeli, nego na vatri pečeno: s glavom, nogama i ponutricom.

10 Ništa od njega ne smijete ostaviti za sutradan: što bi god do jutra ostalo, morate na vatri spaliti.

11 A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je Jahvina pasha.

12 Te ću, naime, noći ja proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj - i čovjeka i životinju. Ja, Jahve, kaznit ću i sva egipatska božanstva.

13 Krv neka označuje kuće u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći ću vas; tako ćete vi izbjeći biću zatornomu kad se oborim na zemlju egipatsku.”

14 “Taj dan neka vam bude spomen-dan. Slavite ga kao blagdan u čast Jahvi. Svetkujte ga po trajnoj uredbi od koljena do koljena.

15 Sedam dana jedite beskvasan kruh. Prvoga već dana uklonite kvasac iz svojih kuća. Jer, tko bi god od prvoga do sedmoga dana jeo ukvasan kruh, taj se ima iskorijeniti između Izraelaca.

16 Prvoga dana držite sveto zborovanje, a tako i sedmoga dana. Nikakva posla tih dana nemojte raditi. Jedino jelo, što kome treba, možete pripremiti.

17 Držite blagdan beskvasnog kruha! Toga sam, naime, dana izveo vaše čete iz zemlje egipatske. Držite zato taj dan kao blagdan od koljena do koljena: to je vječna naredba.

18 Od večeri četrnaestoga dana prvoga mjeseca pa do večeri dvadeset prvoga dana toga mjeseca jedite beskvasan kruh.

¹⁹ Sedam dana ne smije biti kvasca u vašim domovima. Tko bi god jeo bilo što ukvasano, taj neka se ukloni iz izraelske zajednice, bio stranac ili domorodac.

²⁰ Ništa ukvasano ne smijete jesti: u svim svojim prebivalištima jedite nekvasan kruh.”

²¹ Zatim sazva Mojsije sve starješine Izraelaca te im reče: “Idite i pribavite janje za svoje obitelji i žrtvujte Pashu.

²² Onda uzmite kitu izopa, zamočite je u krv što je u zdjeli i poškropite krvlju iz zdjele nadvratnik i oba dovratnika. Neka nitko ne izlazi preko kućnih vrata do jutra.

²³ Kad Jahve bude prolazio da pobije Egipćane, zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika, pa će mimoći ta vrata i neće dopustiti da Zatornik uđe u vaše kuće da hara.

²⁴ Ovu uredbu držite u svim vremenima kao zakon za se i djecu svoju.

²⁵ I kad dođete u zemlju koju će vam Jahve dati kako je obećao, vršite ovaj obred.

²⁶ Kad vas vaša djeca zapitaju: Što vam taj obred označuje?

²⁷ odgovorite im: Ovo je pashalna žrtva u čast Jahvi koji je prolazio mimo kuće Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a naše kuće pošteđivao.” Tada narod popada ničice i pokloni se.

²⁸ Potom Izraelci odu i poslušaju: kako je Jahve Mojsiju i Aronu naredio, tako i učine.

²⁹ U ponoći Jahve pobije sve prvorođence po zemlji egipatskoj: od prvorođenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, do prvorođenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine od stoke.

³⁰ Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer se strašan jauk razlijebao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije ležao mrtvac.

³¹ Faraon pozva u noći Mojsija i Arona te im reče: "Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Odajte štovanje Jahvi, kako ste tražili.

³² Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!"

³³ Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje, "jer izgibosmo svi", govorahu oni.

³⁴ Tako narod ponese svoje još neukislo tijesto; naćve, uvijene u ogrtače, ponesoše na ramenima.

³⁵ I učiniše Izraelci kako im je Mojsije bio rekao: zatražiše od Egipćana srebrnine, i zlatnine, i odjeće.

³⁶ Jahve je učinio te Egipćani bijahu naklonjeni narodu pa davahu. Tako su Egipćane oplijenili.

³⁷ Pođu tako Izraelci iz Ramsesa prema Sukotu. Bilo je oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece.

³⁸ A mnogo i drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna i sitna.

³⁹ Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo. A kako su bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, i tako nisu sebi spremili poputninu.

⁴⁰ Vrijeme što su ga Izraelci proveli u Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset godina.

⁴¹ I kad se navršši četiri stotine i trideset godina - točno onoga dana - sve čete Jahvine iziđoše iz

zemlje egipatske.

⁴² Ona noć koju je Jahve probdio da njih izbavi iz Egipta, odonda je svima Izraelcima, u sve naraštaje njihove, noć bdjenja u čast Jahvi.

⁴³ Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Neka je ovo pravilo za pashalnu žrtvu: ni jedan stranac ne smije od nje jesti!

⁴⁴ Svaki rob, kupljen novcem i obrezan, može je jesti.

⁴⁵ Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti!

⁴⁶ Blagujte je u jednoj te istoj kući; iz kuće ne smijete iznositi mesa niti na žrtvi smijete koju kost slomiti.

⁴⁷ Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje!

⁴⁸ Ako bi stranac koji među vama boravi htio svetkovati Pashu u čast Jahvi, svi se njegovi muški moraju obrezati. Tek tada neka pristupi i slavi je, jer je tada kao i domorodac zemlje. Ali neobrezani ne smije od nje jesti.

⁴⁹ Neka vrijedi isto pravilo za domoroce i pridošlicu koji među vama boravi."

⁵⁰ Svi Izraelci poslušaju: kako je Jahve naredio Mojsiju i Aronu, tako su i učinili.

⁵¹ Toga istog dana izbavio je Jahve Izraelce u njihovim četama iz zemlje egipatske.

13

¹ Jahve reče Mojsiju:

² "Meni posvetite svakoga prvorođenca! Prvenci materina krila kod Izraelaca, i od ljudi i od životinja, meni pripadaju!"

³ A onda Mojsije reče narodu: "Sjećajte se ovoga dana u koji ste izbavljeni iz Egipta, iz

kuće ropstva, jer vas Jahve izbavi odande svojom jakom mišicom. Ukvasani kruh neka se ne jede!

⁴ Ovoga dana mjeseca Abiba vaše je izbavljenje.

⁵ Stoga: kad te Jahve uvede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Hivijaca i Jebusejaca, za koju se zakleo tvojim precima da će ti je dati - zemlju kojom teče med i mlijeko - ovoga mjeseca obavi ovakav obred:

⁶ sedam dana jedi nekvasan kruh, a sedmoga dana neka se slavi svetkovina u čast Jahvi.

⁷ Sedam dana neka se jede nekvasan kruh; ukvasanog kruha neka ne bude kod tebe; i neka se nigdje ne vidi kvasac na tvome području.

⁸ Svome sinu toga dana objasni: to je za ono što mi je Jahve učinio kad sam se iz Egipta izbavio.

⁹ Neka ti bude kao znak na tvojoj ruci i kao opomena na tvome čelu: da Jahvin zakon bude uvijek na tvojim ustima. Jer te rukom jakom Jahve izbavio iz Egipta.

¹⁰ Ovaj propis vršite svake godine u određeno vrijeme.”

¹¹ “A kada te Jahve dovede u zemlju Kanaanaca - kako vam se zakle, tebi i tvojim ocima - i kada ti je preda,

¹² ustupajte Jahvi prvorodence materinjega krila, a tako i sve prvine što ih tvoja stoka daje - svako muško pripada Jahvi!

¹³ Svaku prvinu magariadi otkupi janjetom ili jaretom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorodenca između svoje djece otkupi.

¹⁴ Kad te sin tvoj sutra zapita: Što znači to? -

odgovori mu: Rukom jakom izvede nas Jahve iz Egipta, iz kuće ropstva.

¹⁵ Kako je faraon postao tvrdokoran pa nas nije htio pustiti, Jahve je poubijao sve prvorođence u zemlji egipatskoj: prvorođence ljudi i prvine stoke. Eto zato Jahvi žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega krila, a svakoga prvorođenca od svojih sinova otkupljujem.

¹⁶ Neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao znamenje posred čela da nas je rukom jakom Jahve izbavio iz Egipta.”

¹⁷ Kad je faraon dopustio da narod ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako je onuda bilo najbliže. Bog je, naime, rekao: “Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje.”

¹⁸ Stoga Bog povede narod zaobilaznim putem, kroz pustinju prema Crvenome moru. Izraelci su napustili zemlju egipatsku naoružani od glave do pete.

¹⁹ Mojsije ponese sa sobom Josipove kosti. Jer Josip bijaše zakleo Izraelce riječima: “Bog će se zacijelo za vas zauzeti. Tada i moje kosti odavde ponesite sa sobom!”

²⁰ Krenuvši iz Sukota, utabore se u Etamu, na kraju pustinje.

²¹ Jahve je išao pred njima, danju u stupu od oblaka da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako su mogli putovati i danju i noću.

²² I nije ispred naroda nestajao stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

14

¹ Jahve reče Mojsiju:

² “Reci Izraelcima da se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se nasuprot ovome mjestu, uz more.

³ Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem tamo-amo; pustinja ih zatvorila.'

⁴ Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja Jahve.” Izraelci tako učine.

⁵ Kad su egipatskom kralju kazali da je narod pobjegao, faraon i njegovi dvorani predomisliše se o narodu. “Što ovo učinismo!” - rekoše. “Pustismo Izraelce i više nam neće služiti.”

⁶ Zato opremi faraon svoja kola i povede svoju vojsku.

⁷ Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše.

⁸ Jahve otvrdnu srce faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute pesnice.

⁹ Egipćani, dakle, pođu za njima u potjeru. I dok su Izraelci taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota nasuprot Baal-Sefonu, stignu ih svi faraonovi konji pod kolima, njegovi konjanici i njegovi ratnici.

¹⁰ Kako se faraon približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci Jahvi:

11 “Zar nije bilo grobova u Egiptu”, reknu Mojsiju, “pa si nas izveo da pomremo u pustinji? Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta!

12 Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njih služiti nego u pustinji poginuti.”

13 “Ne bojte se!” - reče Mojsije narodu. “Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Jahve učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti.

14 Jahve će se boriti za vas. Budite mirni!”

15 “Zašto zapomažete prema meni?” - reče Jahve Mojsiju. “Reci Izraelcima da krenu na put.

16 A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu.

17 Ja ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja ću se onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima i konjanicima.

18 Neka znaju Egipćani da sam ja Jahve kad se proslavim nad faraonom, njegovim kolima i njegovim konjanicima.”

19 Anđeo Božji, koji je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne se ispred njih i stade im za leđa.

20 Smjesti se između vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman, a ovima rasvjetljivaše noć, tako te ne mogoše jedni drugima prići cijele noći.

21 Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem

dok je Jahve svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile,

²² Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo.

²³ Egipćani: svi faraonovi konji, kola i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru.

²⁴ Za jutarnje straže pogleda Jahve iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u njoj stvori zbrku.

²⁵ Zakoči točkove njihovih kola da su se jedva naprijed micali. "Bježimo od Izraelaca!" - poviču Egipćani, "jer Jahve se za njih bori protiv Egipćana!" Tada će Jahve Mojsiju:

²⁶ "Pruži ruku nad more da se vode vrate na Egipćane, na njihova kola i konjanike."

²⁷ Mojsije pruži ruku nad more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani, bježeći, jurili prema moru, Jahve ih strmoglavi usred voda.

²⁸ Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu vojsku faraonovu koja bijaše pošla u potjeru za Izraelcima - u more. I ne ostade od njih ni jedan jedini.

²⁹ A Izraelci išli suhim posred mora, vode im stale kao zid zdesna i slijeva.

³⁰ Tako Jahve u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu.

³¹ Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju Jahve pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja Jahve i povjerova Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.

15

¹ Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu Jahvi u slavu: "U čast Jahvi zapjevat ću, jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao.

² Moja je snaga, moja pjesma - Jahve jer je mojim postao izbaviteljem. On je Bog moj, njega ja ću slaviti, on je Bog oca moga, njega ću veličati.

³ Jahve je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo.

⁴ Kola faraonova i vojsku mu u more baci; cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta.

⁵ Valovi ih prekriše; poput kamena u morske potonuše dubine.

⁶ Desnica tvoja, Jahve, snagom se prodiči; desnica tvoja, Jahve, raskomada dušmana.

⁷ Veličanstvom svojim obaraš ti protivnike; puštaš svoj gnjev i on ih k'o slamu proždire.

⁸ Od daha iz tvojih nosnica vode narastoše, valovi se u bedem uzdigoše, u srcu mora dubine se stvrdnuše.

⁹ Mislio je neprijatelj: 'Gonit ću ih, stići, plijen ću podijelit', duša će moja sita ga biti; trgnut ću mač, uništiti ih rukom svojom.'

¹⁰ A ti dahom svojim dahnu, more se nad njima sklopi; k'o olovo potonuše silnoj vodi u bezdane.

¹¹ Tko je kao ti, Jahve među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u djelima strašan, divan u čudima?

¹² Desnicu si pružio i zemlja ih proguta!

¹³ Milošću svojom vodio si ovaj narod, tobom otkupljen, k svetom tvom Stanu snagom si ga svojom upravio.

14 Kada to čuše, prodrhtaše narodi; Filistejce muke spopadoše.

15 Užas je srvao edomske glavare, trepet je obuzeo moapske knezove i tresu se svi koji žive u Kanaanu.

16 Strah i prepast na njih se obaraju; snaga tvoje ruke skamenila ih je dok narod tvoj, Jahve, ne prođe, dok ne prođe narod tvoj koji si otkupio.

17 Dovest ćeš ih i posaditi na gori svoje baštine, na mjestu koje ti, Jahve, svojim učini Boravištem, Svetištem, o Jahve, tvojom rukom sazidanim.

18 Vazda i dovijeka Jahve će kraljevati.”

19 Kad su faraonovi konji, njegova kola i konjanici sašli u more, Jahve je na njih povratio morske vode pošto su Izraelci prošli posred mora po suhu.

20 Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i plešući.

21 Mirjam je začinjala pjesmu: “Zapjevajte Jahvi jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao.”

22 Pokrene Mojsije Izraelce od Crvenog mora i pođu na put kroz pustinju Šur. Tri su dana putovali pustinjom, a vode nisu našli.

23 Dođu k Mari, ali nisu mogli piti vode kod Mare jer je bila gorka. Stoga se i zove Mara.

24 Narod je mrmljao na Mojsija i govorio: “Što ćemo piti?”

25 A on zazva Jahvu. Jahve mu pokaže neko drvo. Baci on to drvo u vodu i voda postane

slatka. Tu im Jahve postavi zakon i pravo i tu ih stavi u kušnju.

²⁶ Zatim reče: “Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga, vršeci što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati. Jer ja sam Jahve koji dajem zdravlje.”

²⁷ Zatim stignu u Elim, gdje je bilo dvanaest izvora i sedamdeset palma. Tu se, uz vodu, utabore.

16

¹ Potom krenu iz Elima, i sva izraelska zajednica dođe u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca nakon odlaska iz zemlje egipatske.

² U pustinji sva izraelska zajednica počne mrmljati protiv Mojsija i Arona.

³ “Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!” - rekoše im. “Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo gladom pomorite!”

⁴ Tada reče Jahve Mojsiju: “Učinit ću da vam daždi kruh s neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati moga zakona ili neće.

⁵ A šestoga dana, kad sprema što su nakupili, bit će dvaput onoliko koliko su skupljali za svaki dan.”

⁶ Onda Mojsije i Aron progovore svim Izraelcima: "Večeras ćete poznati da vas je Jahve izveo iz zemlje egipatske,

⁷ a ujutro ćete vidjeti svojim očima Jahvinu slavu, jer vas je čuo Jahve kako ste protiv njega mrmljali. Što smo mi da protiv nas mrmljate?

⁸ Večeras će vam Jahve dati mesa da jedete", nastavi Mojsije, "a ujutro kruha do mile volje, jer je Jahve čuo vaše mrmljanje protiv njega. Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv nas nego protiv Jahve."

⁹ Poslije toga rekne Mojsije Aronu: "Reci svoj izraelskoj zajednici: 'Skupite se pred Jahvu, jer je čuo vaše mrmljanje!'"

¹⁰ I dok je Aron svoj izraelskoj zajednici govorio, oni se okrenu prema pustinji, i gle! u oblaku pojavi se Jahvina slava.

¹¹ Onda se Jahve oglasi Mojsiju i reče mu:

¹² "Čuo sam mrmljanje Izraelaca. Ovako im reci: 'Večeras ćete jesti meso, a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete poznati da sam ja Jahve, Bog vaš.'"

¹³ I doista! Navečer se pojave prepelice i prekriju tabor. A ujutro obilna rosa sve orosila oko tabora.

¹⁴ Kad se prevlaka rose digla, površinom pustinje ležao tanak sloj, nešto poput pahuljica, kao da se slana uhvatila po zemlji.

¹⁵ Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan drugoga: "Što je to?" Jer nisu znali što je. Onda im Mojsije reče: "To je kruh koji vam je Jahve pribavio za hranu.

16 A ovo je zapovijed koju je Jahve izdao: 'Nakupite koliko kome treba za jelo - jedan gomer po osobi, svatko prema broju članova koji su mu u šatoru.'

17 Izraelci tako uradiše. Neki nakupe više, neki manje.

18 Kad su izmjerili na gomer, pokaza se da nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje: svatko je nakupio koliko mu je trebalo za jelo.

19 "Neka nitko ne ostavlja ništa za ujutro!" - rekne im Mojsije.

20 Ali oni nisu poslušali Mojsija; neki ostave i za sutra. A to im se ucrva i usmrdje. Mojsije se na njih razljuti.

21 Tako su skupljali svako jutro koliko je kome trebalo za jelo. I kad bi sunce ogrijalo, mÓana bi se rastopila.

22 Onda šestoga dana nakupiše dvostruku količinu hrane - po dva gomera na svakoga. Kad su starješine zajednice došle da izvijeste Mojsija,

23 on im reče: "Ovo je zapovijed Jahvina: Sutra je dan potpunog odmora, subota Jahvi posvećena. Ispecite što želite peći; skuhajte što želite kuhati. Sve što vam preteče ostavite za sutra."

24 Ostave to oni za sutra, kako je Mojsije naredio, i niti se usmrdjelo niti su se crvi pojavili.

25 "Jedite to danas", reče im Mojsije, "jer je ovaj dan subota u čast Jahve; danas nećete naći mÓane na polju.

²⁶ Šest je dana skupljajte, a sedmoga, u subotu, neće je biti.”

²⁷ Bijaše nekih koji su i sedmoga dana išli da je nakupe, ali ništa ne nađoše.

²⁸ Zato Jahve reče Mojsiju: “Dokle ćete odbijati da se pokorite mojim zapovijedima i mojim zakonima?”

²⁹ Pogledajte! Zato što vam je Jahve dao subotu, daje vam hrane šestoga dana za dva dana. Neka svatko stoji gdje jest; neka nitko u sedmi dan ne izlazi iz svoga stana.”

³⁰ Tako se sedmoga dana narod odmarao.

³¹ Dom je Izraelov tu hranu prozvaio mÓanom. Bijaše kao zrno korijandra; bijela, a imala je ukus medenog kolačića.

³² Onda rekne Mojsije: “Ovo je zapovijed koju je izdao Jahve: Napunite tim jedan gomer i čuvajte ga za svoje potomke da vide hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izbavio iz zemlje egipatske.”

³³ I naredi Mojsije Aronu: “Uzmi jednu posudu; stavi u nju cio gomer mane, a onda je položi pred Jahvu da se sačuva za vaše potomke.”

³⁴ Kako je Jahve naredio Mojsiju, Aron je stavi pred Svjedočanstvo na čuvanje.

³⁵ Izraelci su se hranili manom četrdeset godina, sve dok nisu došli u naseljenu zemlju: jeli su manu do dolaska na granicu zemlje kanaanske.

³⁶ Gomer je deseti dio efe.

17

¹ Sva izraelska zajednica po Jahvinoj zapovijedi krene dalje iz pustinje Sina. Utabore se kod

Refidima. Tu nije bilo vode da narod pije.

² Zato narod zapodjene prepirku s Mojsijem. Vikali su: "Daj nam vode da pijemo!" A Mojsije im odgovori: "Zašto se sa mnoom prepirete? Zašto kušate Jahvu?"

³ Ali je narod žeđao za vodom, pa je mrmljao na Mojsija i govorio: "Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žeđom pomoriš, nas, našu djecu i našu stoku?"

⁴ "Što ću s ovim narodom!" - zazivao je Mojsije Jahvu. "Još malo pa će me kamenovati."

⁵ "Istupi pred narod!" - rekne Jahve Mojsiju. "Uzmi sa sobom nekoliko izraelskih starješina; uzmi u ruku štap kojim si udario Rijeku i pođi.

⁶ A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na Horebu. Udarí po pećini: iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije." Mojsije učini tako naočigled izraelskih starješina.

⁷ Mjesto prozovu Masa i Meriba, zbog toga što su se Izraelci prepirali i kušali Jahvu govoreći: "Je li Jahve među nama ili nije?"

⁸ Uto dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima.

⁹ A Mojsije reče Jošui: "Odaberi momčad pa pođi i zapodjeni borbu s Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda, sa štapom Božjim u ruci."

¹⁰ Jošua učini kako mu je Mojsije rekao te zađe u borbu s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzadoše na vrh brda.

¹¹ I dok bi Mojsije držao ruke uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi Amalečani.

¹² Ali Mojsiju ruke napokon klonu. Zato uzeše

kamen, staviše ga pod nj i on sjede, dok mu Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane, držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska.

¹³ I Jošua oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod.

¹⁴ Onda Jahve reče Mojsiju: "Zapiši ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u uši Jošui da ću ja spomen na Amalečane sasvim izbrisati pod nebom!"

¹⁵ Podiže zatim Mojsije žrtvenik i nazva ga : Jahve mi je stijeg!

¹⁶ "Jer", reče, "Jahvin stijeg u ruku! Jahvin je boj protiv Amalečana od naraštaja do naraštaja!"

18

¹ A Jitro, midjanski svećenik, tast Mojsijev, ču sve što učini Bog Mojsiju i svemu izraelskom narodu i kako Jahve izbavi Izraelce iz Egipta.

² Tada tast Mojsijev Jitro povede Siporu, Mojsijevu ženu - koju Mojsije bijaše otpustio -

³ i oba njezina sina. Jednomu je bilo ime Geršon, a to će reći: "Bijah došljak u tuđoj zemlji."

⁴ Drugi se zvao Eliezer, to jest: "Bog oca moga bio mi je u pomoći i spasio me od faraonova mača."

⁵ Tako Mojsijev tast Jitro povede k Mojsiju u pustinju, gdje se Mojsije bio utaborio na Božjem brdu, njegove sinove i njegovu ženu.

⁶ Poruči on Mojsiju: "Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k tebi s tvojom ženom i s oba njezina sina."

⁷ Izade Mojsije u susret svome tastu; duboko mu se nakloni i zagrlji ga. Pošto su se upitali za zdravlje, uđu pod šator.

⁸ Mojsije je onda pripovijedao svome tastu o svemu što je Jahve učinio faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca; o svim nezgodama što su ih snašle na putu, ali ih je Jahve od njih izbavio.

⁹ Jitro se radovao svemu dobrom koje je Jahve učinio Izraelcima i što ih je oslobodio od egipatskih šaka.

¹⁰ "Neka je hvaljen Jahve koji vas je izbavio od egipatskih šaka i od šaka faraonovih", reče Jitro.

¹¹ "Sada znam da je Jahve veći od svih bogova jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad su s njim okrutno postupali."

¹² Zatim Jitro, Mojsijev tast, prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos. Uto dođe Aron i sve izraelske starješine da s Mojsijevim tastom blaguju gozbu pred Bogom.

¹³ Sutradan Mojsije sjede da kroji pravdu narodu. Narod je oko njega stajao od jutra do mraka.

¹⁴ Vidjevši Mojsijev tast sav trud što ga on za narod čini, rekne mu: "Što to imaš toliko s narodom? I zašto ti sam sjediš, a sav narod stoji oko tebe od jutra do mraka?"

¹⁵ "Narod dolazi k meni", odgovori Mojsije, "da se s Bogom posavjetuje."

¹⁶ Kad zađu u prepirku, dođu k meni. Ja onda rasudim između jednoga i drugoga; izložim im Božje zakone i odredbe."

¹⁷ "Nije dobro kako radiš", odgovori Mojsiju tast.

18 "I ti i taj narod s tobom potpuno ćete se iscrpsti. Taj je posao za te pretežak; sam ga ne možeš obavljati.

19 Poslušaj me. Svjetovat ću te, i Bog će biti s tobom! Ti zastupaj narod pred Bogom; podastiri Bogu njihove razmirice.

20 Poučavaj ih o zakonima i odredbama; svraćaj ih na put kojim moraju ići, upućuj ih na djela koja moraju vršiti.

21 Onda proberi između svega puka ljude sposobne, bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, te ih postavi za glavare puku: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

22 Neka sude narodu u svako doba. Sve veće slučajeve neka preda te iznose, a u manjima neka sami rasuđuju. Olakšaj sebi breme: neka ga oni s tobom nose.

23 Ako tako uradiš - i Bog ti to odobri - moći ćeš izdržati, a sav ovaj narod odlaziti će kući u miru."

24 Mojsije poslušao savjet svoga tasta i učinio sve kako ga svjetova.

25 Probere Mojsije sposobnih ljudi od svih Izraelaca pa ih postavi za glavare narodu: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

26 Oni su sudili narodu u svako doba. Teže slučajeve iznosili bi Mojsiju, a sve manje rješavali sami.

27 Zatim Mojsije otpusti svoga tasta i on ode u svoju zemlju.

19

¹ Tri mjeseca nakon izlaska iz zemlje egipatske,

istoga dana, stignu Izraelci u Sinajsku pustinju.

² Idući od Refidima, dođu u Sinajsku pustinju i utabore se u pustinji. Postave Izraelci tabor tu pred brdom,

³ a Mojsije se popne k Bogu. Jahve ga zovne s brda pa mu rekne: "Ovako kaži domu Jakovljevu, proglasi djeci Izraelovoj:

⁴ 'Vi ste vidjeli što sam učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i k sebi vas doveo.

⁵ Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode - tÓa moj je sav svijet! -

⁶ vi ćete mi biti kraljevstvo svećenika, narod svet.' Tim riječima oslovi Izraelce."

⁷ Mojsije se vrati i sazva narodne starješine te im izloži sve što mu je Jahve naredio.

⁸ A sav narod uzvratí jednoglasno: "Vršit ćemo sve što je Jahve naredio." Onda Mojsije prenese odgovor naroda Jahvi.

⁹ Nato Jahve reče Mojsiju: "Ja ću, evo, doći k tebi u gustom oblaku da narod čuje kad budem s tobom govorio i da ti zauvijek vjeruje." Tako je Mojsije prenio Jahvi odgovor naroda.

¹⁰ "Pođi k narodu", reče Jahve Mojsiju, "i posvećuj ga danas i sutra. Neka opere svoju odjeću;

¹¹ neka bude gotov prekosutra, jer će prekosutra sići Jahve na brdo Sinaj naočigled svega puka.

¹² Postavi naokolo granicu za narod i izdaj naredbu: 'Pripazite da se na brdo ne penjete; da se ni podnožja ne dotičete! Tko se god brda

dotakne, smrt će ga snaći.

¹³ Nikakva ruka neka ga se ne dotakne, nego neka bude kamenjem zasut ili strijelom ustrijeljen: bio čovjek ili živinče, neka na životu ne ostane.' Na otegnuti zvuk trube neka se na brdo penju."

¹⁴ Mojsije siđe s brda k narodu i poče posvećivati narod. Oni operu svoju odjeću.

¹⁵ "Budite gotovi za prekосуtra!" - rekne Mojsije narodu. "Ne primičite se ženi!"

¹⁶ A prekосуtra, u osvit dana, prolomi se grmljavina, munje zasijevaše, a gust se oblak nadvi nad brdo. Gromko zaječa truba, zadrhta sav puk koji bijaše u taboru.

¹⁷ Mojsije povede puk iz tabora u susret Bogu. Stadoše na podnožju brda.

¹⁸ Brdo Sinaj zavilo se u dim jer je Jahve u obliku ognja sišao na nj. Dizao se dim kao dim iz peći. Sve se brdo silno treslo.

¹⁹ Zvuk trube bivao sve jači. Mojsije je govorio, a Bog mu grmljavinom odgovarao.

²⁰ Jahve siđe na Sinajsko brdo, na vrhunac, i pozva Jahve Mojsija na vrhunac brda. Mojsije se uspe.

²¹ Sad Jahve reče Mojsiju: "Siđi i opomeni narod da ne bi provalio prema Jahvi da ga vidi. Mnogo bi ih poginulo.

²² I sami svećenici, koji dolaze blizu Jahvi, moraju se očistiti, da ih Jahve ne uništi."

²³ "Narod se ne može popeti na brdo Sinaj", odgovori Mojsije Jahvi, "jer si nas sam ti opomenuo: 'Postavi granice naokolo brda i proglasi ga svetim.'"

²⁴ “Siđi pa se opet popni zajedno s Aronom”, odgovori mu Jahve. “Ali neka svećenici i narod ne navaljuju da se popnu prema Jahvi da ne izginu.”

²⁵ Mojsije siđe k narodu i sve mu kaza.

20

¹ Onda Bog izgovori sve ove riječi:

² “Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

³ Nemoj imati drugih bogova uz mene.

⁴ Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom.

⁵ Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena,

⁶ a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi.

⁷ Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.

⁸ Sjeti se da svetkuješ dan subotni.

⁹ Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao.

¹⁰ A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata.

¹¹ Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana

počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.

¹² Poštuj oca svoga i majku svoju da imadneš dug život na zemlji koju ti da Jahve, Bog tvoj.

¹³ Ne ubij!

¹⁴ Ne učini preljuba!

¹⁵ Ne ukradi!

¹⁶ Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!

¹⁷ Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!”

¹⁸ Sav je puk bio svjedok grmljavine i sijevanja, svi čuše zvuk trube i vidješe kako se brdo dimi: gledali su i tresli se i stajali podalje.

¹⁹ Onda rekoše Mojsiju: “Ti nam govori, a mi ćemo slušati. Neka nam Bog ne govori, da ne pomremo!”

²⁰ “Ne bojte se”, reče Mojsije narodu. “Bog je došao da vas samo iskuša; da strah pred njim ostane s vama te da ne griješite.”

²¹ Narod ostane podalje, a Mojsije pristupi gustom oblaku gdje se Bog nalazio.

²² “Ovako reci Izraelcima”, progovori Jahve Mojsiju. “Sami ste vidjeli da sam s vama govorio s neba.

²³ Ne pravite uza me kumira od srebra niti sebi pravite kumira od zlata.

²⁴ Načini mi žrtvenik od zemlje i na njemu mi prinosi svoje žrtve paljenice i žrtve pričesnice, svoju sitnu i svoju krupnu stoku. Na svakome mjestu koje odredim da se moje ime spominje ja ću doći k tebi da te blagoslovim.

²⁵ Ako mi budeš gradio kameni žrtvenik, nemoj ga graditi od klesanoga kamena, jer čim na nj spustiš svoje dlijeto, oskvrnit ćeš ga.

²⁶ Ne uzlazi na moj žrtvenik po stepenicama, da se ne pokaže na njemu golotinja tvoja.”

21

¹ “Ovo su propisi koje treba da im izložiš:

² Kad za roba kupiš jednoga Hebreja, neka služi šest godina. Sedme godine neka ode, bez otkupnine, slobodan.

³ Ako dođe sam, neka sam i ode; ako li je oženjen, neka s njim ide i njegova žena.

⁴ Ako mu gospodar nabavi ženu, pa mu ona rodi bilo sinova bilo kćeri, i žena i njezina djeca neka pripadnu njezinu gospodaru, a on neka ide sam.

⁵ Ali ako rob otvoreno izjavi: 'Volim svoga gospodara, svoju ženu i svoju djecu, neću da budem slobodan',

⁶ neka ga onda njegov gospodar dovede k Bogu. Kad ga dovede k vratima ili do vratku, neka mu gospodar šilom probuši uho i neka mu trajno ostane u službi.

⁷ Kad čovjek proda svoju kćer za ropkinju, neka se ona ne oslobađa kao i muški robovi.

⁸ Ako se ne sviđi svome gospodaru, koji ju je sebi bio odredio, neka joj dopusti da se otkupi. Nema prava prodati je strancima kad joj nije bio vjeran.

⁹ A ako je odredi svome sinu, neka s njome postupa kao i sa kćeri.

10 Ako se oženi drugom, ne smije prvoj uskraćivati hrane, odjeće ili njezinih bračnih prava.

11 Ne bude li joj činio ovo troje, neka je slobodna da ode bez otkupnine.”

12 “Tko god udari čovjeka pa ga usmrti, neka se smrću kazni.

13 Ali ako to ne učini hotimično, nego Bog pripusti da padne u njegovu šaku, odredit ću ti mjesto kamo može pobjeći.

14 Tko hotimično navali na svoga bližnjega te ga podmuklo ubije, odvuci ga i s moga žrtvenika da se pogubi.

15 Tko udari svoga oca ili svoju majku, neka se kazni smrću.

16 Tko otme čovjeka - bilo da ga proda, bilo da ga u svojoj vlasti zadrži - neka se kazni smrću.

17 Tko prokune svoga oca ili svoju majku, neka se kazni smrću.”

18 “Ako se ljudi posvade, pa jedan od njih udari drugoga kamenom ili šakom, ali ovaj ne pogine nego padne u postelju,

19 ali poslije ustane i mogne izlaziti, makar i sa štapom, onda onome koji ga je udario neka je oprošteno, samo neka mu plati njegov gubitak vremena i pribavi mu posvemašnje izlječenje.

20 Ako tko udari batinom svoga roba ili svoju ropkinju te umru pod njegovom šakom, mora snositi osvetu.

21 Ali ako rob preživi dan-dva, neka se osveta ne provodi, jer je rob njegovo vlasništvo.

22 Ako se ljudi pobiju i udare trudnu ženu te ona pobaci, ali druge štete ne bude, onda onaj

koji ju je udario neka plati odštetu koju zatraži njezin muž. On neka plati kako suci odrede.

²³ Bude li drugog zla, neka je kazna: život za život,

²⁴ oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu,

²⁵ opeklinu za opeklinu, rana za ranu, modrica za modricu.

²⁶ Udari li tko svoga roba ili svoju ropkinju u oko i upropasti ga, neka ga oslobodi zbog oka.

²⁷ Ako izbije zub svome robu - ili svojoj ropkinji - neka ga oslobodi zbog zuba."

²⁸ "Kad goveče ubode čovjeka ili ženu pa ih usmrti, neka se kamenjem kamenuje. Njegovo se meso tada ne smije pojesti, a vlasniku njegovu neka je oprošteno.

²⁹ Ali ako je to goveče i prije bolo, a njegov vlasnik, iako opominjan, nije ga čuvao, pa ono usmrti čovjeka ili ženu, neka se to goveče kamenuje; a i njegov se vlasnik ima pogubiti.

³⁰ Ako se vlasniku označi otkupna cijena da svoj život iskupi, neka plati koliko mu se odredi.

³¹ Ubode li goveče dječaka ili djevojčicu, neka se prema njemu postupi isto prema ovome pravilu.

³² Ako ubode roba ili ropkinju, neka vlasnik isplati njihovu gospodaru trideset srebrnih šekela, a goveče neka se kamenuje.

³³ Kad tko ostavi bunar otvoren, ili tko iskopa bunar a ne pokrije ga, pa u nj upadne goveče ili magare, vlasnik bunara ima dati naknadu:

³⁴ neka isplati vlasniku u novcu, a uginula životinja neka njemu pripadne.

³⁵ Kad nečije goveče ubode goveče drugome te ono uquine, onda neka prodaju živo goveče, a dobiveni novac neka podijele; i uginulo goveče neka među sebe podijele.

³⁶ Ali ako se zna da je to goveče i prije bolo, a njegov ga gospodar nije čuvao, onda mora nadoknaditi goveče za goveče, dok će uginulo živinče biti njegovo.”

³⁷ “Tko ukrade goveče ili marvinče od sitne stoke, pa bilo da ga zakolje, bilo da ga proda, onda za jedno goveče neka se vrati petero goveda, a za malo marvinče četvero marvinčadi.

22

¹ Ako se lopov zateče gdje probija zid, pa mu se zada smrtan udarac, njegovu krv ne treba osvećivati.

² No ako je već izišlo sunce, njegovu krv treba osvetiti. Lopov mora štetu nadoknaditi. Ako nema ništa, njega za njegovu krađu treba prodati.

³ Nađe li se ukradeno živinče živo u njegovu vlasništvu - goveče, magare ili koja glava sitne stoke - treba da ga plati dvostruko.”

⁴ “Tko opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju stoku da obrsti tuđe, neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj njivi i u svome vinogradu.

⁵ Tko zapali vatru pa ona zahvati drač te izgori žito u snopu, u klasu ili na njivi, onaj tko je vatru zapalio mora štetu nadoknaditi.

⁶ Kad tko položi kod znanca novac ili stvari na čuvanje, pa budu pokradene iz njegove kuće, ako se lopov pronade, mora dvostruko platiti.

⁷ Ako se lopov ne pronade, vlasnik kuće neka se primakne k Bogu, da se dokaže kako on nije spustio svoje ruke na dobra svoga bližnjega.

⁸ Za svaki prekršaj pronevjere - radilo se o govečetu, magaretu, sitnoj stoci, odjeći ili bilo kojoj izgubljenoj stvari za koju se ustvrdi: to je ono! - treba spor iznijeti pred Boga. Onaj koga Bog proglasi krivim neka plati dvostruko drugome.

⁹ Kad tko povjeri svome susjedu magare, goveče, glavu sitne stoke ili bilo kakvo živinče, pa ono ugine, osakati se ili ga tko odvede a da ne bude svjedoka,

¹⁰ zakletva pred Jahvom neka odluči među obojicom je li čuvar posegao za dobrom svoga bližnjega ili nije. Neka je vlasniku to dovoljno, a čuvar nije dužan da nadoknađuje.

¹¹ Nađe li se da je on ukrao, mora štetu nadoknaditi.

¹² Ako ga zvijer razdere, neka ga donese za dokaz, tako da za razderano ne daje odštete.

¹³ Kad tko posudi živinu na izor od svoga susjeda, pa se ona osakati ili ugine dok joj vlasnik nije bio s njom, neka plati odštetu.

¹⁴ Je li vlasnik bio s njom, odštete mu ne daje; ali ako je bila unajmljena na izor, neka dođe po svoju nadnicu."

¹⁵ "Ako tko zavede djevojku koja nije zaručena i s njom legne, neka za nju dadne ženidbenu procjenu i uzme je za ženu.

16 Ako njezin otac odbije da mu je dadne, zavodnik mora odmjeriti srebra u vrijednosti ženidbene procjene za djevojku.

17 Ne dopuštaj da vračarica živi!

18 Tko bi god sa živinom legao, treba ga kazniti smrću.

19 Tko bi prinosiso žrtve kojemu kumiru - osim Jahvi jedinom - neka bude izručen prokletstvu, potpuno uništen.

20 Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj.

21 Ne cvilite udovice i siročeta!

22 Ako ih ucviliš i oni zavape k meni, sigurno ću njihove vapaje uslišati.

23 Moj će se gnjev raspaliti i mačem ću vas pogubiti. Tako će vam žene ostati udovice a djeca siročad.

24 Ako uzajmiš novca kome od moga naroda, siromahu koji je kod tebe, ne postupaj prema njemu kao lihvar! Ne nameći mu kamata!

25 Uzmeš li svome susjedu ogrtač u zalog, moraš mu ga vratiti prije zalaza sunca.

26 TÓa to mu je jedini pokrivač kojim omata svoje tijelo i u kojem može leći. Ako k meni zavapi, uslišat ću ga jer sam ja milostiv!

27 Ne huli Boga i ne psuj glavara svoga naroda.

28 Ne oklijevaj s prinosisima od svoga obilja s gumna i od svoga mladog vina! Meni daj prvorođenca od svojih sinova.

29 Isto učini sa svojim govedima i sitnom stokom: sedam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni dao!

³⁰ Budite narod meni posvećen! Zato nemojte jesti mesa od životinje koju je rastrgala zvjerad nego je bacite paščadi!”

23

¹ “Nemojte davati lažne izjave! Ne pomaži zlikovcu svjedočeći krivo!

² Ne povodi se za mnoštvom da činiš zlo; niti svjedoči u parnici stajući na stranu većine protiv pravde.

³ Ne smiješ biti pristran prema siromahu u njegovoj parnici.

⁴ Kad nabasaš na zalutalo goveče ili magare svoga neprijatelja, moraš mu ga natrag dovesti.

⁵ Ako opaziš magarca onoga koji te mrzi kako je pao pod svojim tovarom, nemoj ga ostaviti: zajedno s njegovim gospodarom moraš mu pomoći da se digne.

⁶ Ne krnji prava svome siromahu u njegovoj parnici.

⁷ Stoj daleko od lažne optužbe; ne ubijaj nedužna i pravedna, jer ja zlikovcu ne praštam.

⁸ Ne primaj mita, jer mito zasljepljuje i one koji najjasnije gledaju i upropašćuje pravo pravednika.

⁹ Ne ugnjetavaj pridošlicu! Tóa znate kako je pridošlici; i sami ste bili pridošlice u zemlji egipatskoj.”

¹⁰ “Šest godina zasijavaj svoju zemlju i njezine plodove pobiri,

¹¹ a sedme je godine pusti da počiva neobrađena. Neka se s nje hrani sirotinja tvoga naroda, a što njoj ostane, neka pojede poljska

živina. Radi tako i sa svojim vinogradom i svojim maslinikom.

¹² Šest dana obavljaj svoj posao, ali sedmoga dana od posala odustani, da ti otpočine vo i magarac i da odahne sin tvoje sluškinje i pridošlica.

¹³ Pripazite na sve što sam vam rekao. Ne spominjite imena drugih bogova. Neka se to i ne čuje iz tvojih usta.”

¹⁴ “Tripud na godinu održavaj u moju čast svetkovinu.

¹⁵ Slavi Blagdan beskvasnoga kruha. U određeno vrijeme u mjesecu Abibu - jer si u njemu iz Egipta izišao - sedam dana jedi beskvasan kruh, kako sam ti naredio. Neka nitko ne stupa preda me praznih ruku!

¹⁶ Onda slavi Blagdan žetve - prvina što ih donose polja koja zasijavaš. Zatim Blagdan berbe na koncu godine, kad s polja pokupiš plodove svoga truda.

¹⁷ Tripud na godinu neka svi tvoji muški stupe pred Gospodara Jahvu.

¹⁸ Krv žrtve koju u moju čast žrtvuješ nemoj prinositi s ukvasanim kruhom; salo od žrtve prinesene na moju svetkovinu ne ostavljaj za sutradan.

¹⁹ Donosi u kuću Jahve, svoga Boga, najbolje prvine sa svoje zemlje. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke.”

²⁰ “Šaljem, evo, svog anđela pred tobom da te čuva na putu i dovede te u mjesto koje sam priredio.

²¹ Poštuj ga i slušaj! Ne buni se protiv njega,

jer vam neće opraštati prekršaje: tÓa moje je ime u njemu.

²² Ako mu se budeš vjerno pokoravao i budeš vršio sve što sam naredio, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

²³ Anđeo će moj ići pred tobom i dovesti te do Amorejaca, Hetita, Peričana, Kanaanaca, Hivijaca i Jebusejaca da ih uništım.

²⁴ Nemoj se klanjati njihovim kumirima niti im iskazuj štovanje; ne postupaj kako oni rade nego njihove kumire poruši i stupove im porazbijaj.

²⁵ Iskazujte štovanje Jahvi, Bogu svome, pa ću blagoslivati tvoj kruh i tvoju vodu i uklanjati od tebe bolest.

²⁶ U tvojoj zemlji neće biti pometkinje; ja ću učiniti punım broj tvojih dana.

²⁷ Pred tobom ću odaslati stravu svoju; u metež ću baciti sav svijet među koji dospiješ i učinit ću da svi tvoji neprijatelji bježe pred tobom.

²⁸ Stršljene ću pred tobom odašiljati da ispred tebe tjeraju u bijeg Hivijce, Kanaance i Hetite.

²⁹ Neću ih otjerati ispred tebe u jednoj godini, da zemlja ne opusti i divlje se životinje ne razmnože na tvoju štetu.

³⁰ Tjerat ću ih ispred tebe malo-pomalo dok ti potomstvo ne odraste, tako da zemlju zaposjedneš.

³¹ Postavit ću ti granicu: od Crvenoga do Filistejskoga mora, od pustinje pa do Rijeke. Predat ću, naime, stanovništvo zemlje u tvoje šake, a ti ga ispred sebe tjeraj.

³² Ne pravi savez ni s njima ni s njihovim

kumirima.

³³ Neka ne ostanu u tvojoj zemlji da te ne navode na grijeh protiv mene. Ako bi štovao njihove kumire, to bi ti bila stupica.”

24

¹ Potom reče Mojsiju: “Uzađi k Jahvi - ti, Aron, Nadab i Abihu i sedamdeset izraelskih starješina. Poklonite se izdaljega!

² Neka se sam Mojsije primakne k Jahvi! Oni neka se ne primiču, a puk neka se s njim ne penje.”

³ Dođe Mojsije i kaza narodu sve riječi Jahvine i sve odredbe. A sav puk odgovori u jedan glas: “Sve riječi što ih Jahve reče, vršit ćemo.”

⁴ Tada Mojsije popiše sve riječi Jahvine. A ujutro podrani te podigne žrtvenik na podnožju brda i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izraelovih.

⁵ Zatim naloži mladim Izraelcima da prinesu žrtve paljenice i da žrtvuju Jahvi junce kao žrtve pričesnice.

⁶ Mojsije uhvati krv; polovinu krvi ulije u posude, a polovinu izlije po žrtveniku.

⁷ Prihvati zatim Knjigu Saveza pa je narodu glasno pročitao, a narod uzvрати: “Sve što je Jahve rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo.”

⁸ Mojsije potom uzme krvi te poškropi narod govoreći: “Ovo je krv Saveza koji je Jahve s vama uspostavio na temelju svih ovih riječi.”

⁹ Onda se uspne Mojsije s Aronom, Nadabom i Abihuom i sa sedamdeset starješina Izraelovih.

¹⁰ Oni vidješe Boga Izraelova: podnožje njegovim nogama kao da je bilo od dragoga kamena safira, sjajem nalik na samo nebo.

¹¹ Ni ruke svoje nije pružio na izabranike Izraelaca: slobodno su Boga motrili i jeli i pili.

¹² Onda Jahve reče Mojsiju: “Popni se k meni na brdo i pričekaj ondje. Dat ću ti kamene ploče sa zakonom i zapovijedima koje sam za njihovu pouku napisao.”

¹³ Ustane Mojsije i njegov pomoćnik Jošua te se Mojsije popne na brdo Božje.

¹⁴ A starješinama reče: “Čekajte nas ovdje dok se ne vratimo. Eto je s vama Aron i Hur. Tko imadne kakvu razmiricu, neka se obrati na njih.”

¹⁵ Zatim Mojsije uzađe na brdo, a onda oblak prekri brdo.

¹⁶ Slava se Jahvina nastani na Sinajskom brdu i oblak ga obavijaše šest dana. Sedmoga dana zovne Jahve Mojsija isred oblaka.

¹⁷ Slava Jahvina na vrhuncu brda bijaše očima Izraelaca kao vatra koja sažiže. Mojsije zađe u oblak i uspnje se na brdo.

¹⁸ Četrdeset dana i četrdeset noći boravio je Mojsije na brdu.

25

¹ Jahve reče Mojsiju:

² “Reci Izraelcima da me darivaju, a vi primajte darove u moju čast od svakoga koji daje od srca.

³ A primajte ove darove: zlato, srebro i tuč;

⁴ ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan;

⁵ učinjene ovnujske kože, pa fine kože; bagremovo drvo;

⁶ ulje za svjetlo; mirodije za ulje pomazanja i miomirisno kađenje;

⁷ oniks i drugo drago kamenje koje će se umetnuti u oplećak i naprsnik.

⁸ Neka mi sagrade Svetište da mogu boraviti među njima.

⁹ Pri gradnji Prebivališta i svega u njemu postupi točno prema uzorku koji ti pokažem.”

¹⁰ “Od bagremova drva neka naprave Kovčeg: dva i po lakta dug, lakat i po širok i lakat i po visok.

¹¹ Okuj ga čistim zlatom, okuj ga izvana i iznutra; a oko njega stavi naokolo završni pojas od zlata.

¹² Salij za nj četiri zlatna koluta; prikuj ih za četiri njegove noge; dva koluta s jedne strane, a dva s druge.

¹³ Od bagremova drva napravi i motke te ih u zlato okuj.

¹⁴ Onda provuci motke kroz kolutove sa strana Kovčega da se na njima Kovčeg nosi.

¹⁵ Neka motke ostanu u kolutima Kovčega; neka se iz njih ne izvlače.

¹⁶ Svjedočanstvo koje ću ti predati - u Kovčeg položi.”

¹⁷ “Pomirilište napravi također od čistoga zlata. Neka bude dugo dva i pol lakta, a široko lakat i pol.

¹⁸ Skuj i dva kerubina od zlata za oba kraja Pomirilišta.

¹⁹ Napravi jednoga kerubina za jedan kraj, a

drugoga kerubina za drugi kraj. Pričvrsti ih na oba kraja Pomirilišta da s njim sačinjavaju jedan komad.

²⁰ Kerubini neka dignu svoja krila uvis tako da svojim krilima zaklanjaju Pomirilište. Neka budu licem okrenuti jedan prema drugome, ali tako da lica kerubina gledaju u Pomirilište.

²¹ Stavi na Kovčeg Pomirilište, a u Kovčeg položi ploče Svjedočanstva što ću ti ih dati.

²² Tu ću se ja s tobom sastajati i ozgo ću ti, iznad Pomirilišta - između ona dva kerubina što su na Kovčegu ploča Svjedočanstva - saopćavati sve zapovijedi namijenjene Izraelcima.”

²³ “Napravi od bagremova drva stol dva lakta dug, lakat širok, a lakat i pol visok.

²⁴ U čisto ga zlato obloži i načini mu naokolo završni pojas od zlata.

²⁵ Naokolo mu načini obrub, podlanicu širok, a onda po obrubu stavi završni pojas od zlata.

²⁶ Nadalje, uspravi mu četiri koluta od zlata pa mu ih pričvrsti na njegova četiri nožna ugla.

²⁷ Neka su kolutovi tik pod obrubom da služe kao kvake motkama za nošenje stola.

²⁸ Motke napravi od bagremova drva i u zlato ih okuj. O njima će se stol nositi.

²⁹ Za nj onda napravi: zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlivanje prinosa. Načini ih od čistoga zlata.

³⁰ Na stol svagda stavlja pred moje lice prineseni kruh.”

³¹ “Načini svijećnjak od čistoga zlata. Svijećnjak neka bude skovan. Njegovo podnožje, njegov stalak, njegove čaše, čaške i latice - sve

neka bude od jednoga komada.

³² Šest krakova neka mu izbija sa strana: tri kraka s jedne strane stalka, a tri kraka s druge strane stalka.

³³ Na jednome kraku neka budu tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama. Tako za svih šest krakova što budu izbijali iz stalka svijećnjaka.

³⁴ Na samome svijećnjaku neka budu četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama.

³⁵ Čaška ispod dva kraka, sačinjavajući jedan komad s njime; onda čaška ispod druga dva kraka, od jednoga komada s njime, pa čaška ispod dva posljednja kraka, od jednoga komada s njime. Tako za svih šest krakova što iz stalka budu izbijali.

³⁶ Njihove čaške i njihovi krakovi sačinjavat će jedan komad s njim - sve skovano u jednome komadu od čistoga zlata.

³⁷ Napravi i sedam svjetiljaka za njih. Svjetiljke neka tako budu postavljene da osvijetljaju prostor sprijeda.

³⁸ Usekači i pepeljare za njih neka su od čistoga zlata.

³⁹ Upotrijebi talenat čistoga zlata za svijećnjak i sav njegov pribor.

⁴⁰ Pazi! Načini ih prema uzorku koji ti je na brdu pokazan.”

26

¹ “Prebivalište načini od deset zavjesa: od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i

prepredenog lana. Na njima neka budu vezeni likovi kerubina - djelo umjetnika.

² Dužina svake zavjese neka je dvadeset i osam lakata, neka joj je širina četiri lakta. Sve zavjese neka su iste mjere.

³ Pet zavjesa neka su sastavljene jedna s drugom, a drugih pet zavjesa opet jedna s drugom.

⁴ Napravi petlje od ljubičaste vune pri rubu krajnje zavjese u sastavljenom komadu.

⁵ Napravi pedeset petlji na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset pri rubu drugoga. Neka su petlje načinjene jedna spram druge.

⁶ Onda napravi pedeset kopča od zlata. Zavjese zatim kopčama sastavi jednu s drugom. Tako će Prebivalište biti jedna cjelina.

⁷ Načini zatim zavjese od kostrijeti za Šator povrh Prebivališta. Načini ih jedanaest.

⁸ Neka duljina svake zavjese bude trideset lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa neka bude iste mjere.

⁹ Sastavi pet zavjesa napose, a onda opet drugih šest zavjesa napose. Šestu zavjesu podvostruči na pročelju Šatora.

¹⁰ Ušij pedeset petlji na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset na rubu drugoga.

¹¹ Izradi pedeset kopča od tuča, zapni kopče za petlje da sastaviš Šator u cjelinu.

¹² A kako će zavjese od Šatora pretjecati, neka se polovina zavjesa što preostane spušta na zadnjem dijelu Prebivališta.

13 Od onoga što preteče na dužini šatorskih zavjesa neka po jedan lakat visi na obje strane svetoga Šatora da ga zaklanja.

14 Napokon napravi Šatoru pokrov od učinjenih i u crveno obojenih ovnujskih koža, a povrh njega pokrov od finih koža.

15 Trenice što će nauzgor stajati za Prebivalište napravi od bagremova drva.

16 Svaka trenica neka bude deset lakata duga, a lakat i pol široka.

17 Svaka trenica neka ima dva klina da je uspravno drže. Tako napravi na svakoj trenici za Prebivalište.

18 Trenice za Prebivalište postavi: dvadeset trenica s juga, prema podnevu;

19 onda pod dvadeset trenica napravi četrdeset podnožja od srebra, dva podnožja pod prvu trenicu za njezina dva klina, i tako redom, dva podnožja za dva klina svake slijedeće trenice.

20 Za drugu stranu Prebivališta, sa sjevera: dvadeset trenica

21 i četrdeset srebrnih podnožja, dva podnožja za dva klina prve trenice, i tako redom, dva podnožja za svaku trenicu.

22 Na stražnjoj strani Prebivališta, sa zapada, postavi šest trenica.

23 Napravi i dvije trenice za stražnje uglove Prebivališta.

24 Neka budu rastavljene pri dnu, ali na vrhu kod prvoga koluta neka budu sastavljene. Neka tako obadvije prave dva ugla.

25 Neka dakle bude osam trenica s njihovim

srebrnim podnožjima: šesnaest podnožja, dva podnožja pod prvom trenicom, a dva opet podnožja pod svakom slijedećom trenicom.

²⁶ Nadalje napravi priječnice od bagremova drva: pet njih za trenice s jedne strane Prebivališta,

²⁷ a pet priječnica s druge strane Prebivališta; onda pet priječnica za trenice Prebivališta straga prema zapadu.

²⁸ Srednja priječnica neka ide sredinom trenica s jednoga kraja na drugi.

²⁹ Trenice obloži zlatom, a i kolutove za njih, kroz koje će se priječnice provlačiti, načini od zlata. Priječnice onda obloži zlatom.

³⁰ Tako, dakle, podigni Prebivalište prema nacrtu koji ti je pokazan na brdu.”

³¹ “Napravi zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Neka su na njoj izvezeni kerubini.

³² Objesi je na četiri stupa od bagremova drva, zlatom obložena, s kopčama od zlata, a na četiri podnožja od srebra.

³³ Objesi zavjesu za kvake. Onda unesi Kovčeg svjedočanstva tu za zavjesu. Neka ti tako zavjesa odjeljuje Svetište od Svetišta nad svetištima.

³⁴ Stavi Pomirilište na Kovčeg svjedočanstva u Svetinji nad svetinjama.

³⁵ Postavi zatim stol van pred zavjesu, a svijećnjak na južnu stranu Prebivališta, prema stolu. Stol stavi na sjevernu stranu.

³⁶ A na ulazu u Šator napravi zastorak od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i

prepredenog lana - vezom izvezen.

³⁷ Za zastorak isteši pet stupčića od bagrenova drva pa ih obloži zlatom. Kopče za njih neka budu od zlata. Salij za njih pet podnožja od tuča.”

27

¹ “Načini žrtvenik od bagremova drva, pet lakata dug, pet lakata širok - prava četvorina - i tri lakta visok.

² Na njegova četiri ugla načini rogove. Neka mu rogovi budu u jednome komadu s njim. I tučem ga okuj.

³ Dalje, načini za žrtvenik posude za zgrtanje otpadaka: strugače, kotliće, viljuške i kadionike. Sve potrepštine za žrtvenik načini od tuča.

⁴ Onda načini za nj rešetku od tuča, u obliku mrežice,

⁵ a na četiri ugla mrežicu ispod izbočine žrtvenika, tako da zahvati do sredine žrtvenika.

⁶ Napravi zatim motke za žrtvenik, motke od bagremova drva, pa ih tučem okuj.

⁷ Neka se motke provuku kroz kolutove, tako da dođu na obje strane žrtvenika kad se nosi.

⁸ Načini ga šuplja, od dasaka: kako ti je pokazano na brdu, onako neka je i napravljen.”

⁹ “Napravi i dvorište Prebivališta. Na južnoj strani napravi zavjese od prepredenog lana, sto lakata u dužinu s te strane.

¹⁰ Njihovih dvadeset stupova neka stoji na dvadeset podnožja od tuča i neka imaju kopče i šipke od srebra.

11 Isto tako za sjevernu stranu načini plahte sto lakata duge. Njihovih dvadeset stupova i dvadeset podnožja od tuča, ali kopče i šipke neka su od srebra.

12 Širini dvorišta sa zapadne strane trebat će zavjese pedeset lakata duge, sa deset stupova i deset podnožja.

13 Širina dvorišta prema istočnoj strani neka bude pedeset lakata.

14 Nadalje, zavjese s jedne strane vrata neka su petnaest lakata duge, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja.

15 A s druge strane neka su zavjese opet petnaest lakata, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja.

16 Za dvorišni ulaz: vezen zastor od dvadeset lakata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; i sa svoja četiri stupa i njihova četiri podnožja.

17 Svi stupovi naokolo dvorišta neka su povezani srebrnim šipkama. Neka su im kopče od srebra, a podnožja od tuča.

18 Neka je dvorište u duljinu sto lakata, u širinu pedeset, a u visinu pet lakata. Neka su mu plahte od prepredenog lana, podnožja od tuča.

19 Sve potrepštine u Prebivalištu za opću upotrebu i svi njegovi kočici, a tako i kočici u dvorištu, neka su od tuča.”

20 “Nadalje, naredi Izraelcima da ti za svjetlo donose čistoga ulja od istupanih maslina, tako da svjetlo neprestano gori.

21 Aron i njegovi sinovi neka ga postavljaju

u Šator sastanka izvan zavjese što zaklanja Svjedočanstvo da gori pred Jahvom od večeri do jutra. Neka je to neopoziva naredba za izraelske naraštaje.”

28

¹ “A onda dovedi k sebi između Izraelaca svoga brata Arona zajedno s njegovim sinovima: Nadabom, Abihuom, Eleazarom i Itamarom da mi služe kao svećenici.

² Napravi svome bratu Aronu sveto ruho na čast i ukras.

³ Obrati se svim vještacima koje sam obdario mudrošću neka naprave haljine Aronu da bi se posvetio i vršio svećeničku službu u moju čast.

⁴ Neka ovu odjeću naprave: naprsnik, oplećak, ogrtač, košulju resama obrubljenu, mitru i pas; neka naprave svetu odjeću za tvoga brata Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.

⁵ Stoga neka oni primaju zlato, ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.”

⁶ “Oplećak neka naprave od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana - vješto izrađen.

⁷ Neka na njemu budu dvije poramenice, pričvršćene za njegove krajeve.

⁸ Tkanica što bude na njemu neka je napravljena kao i on: od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana, a neka s njim sačinjava jedan komad.

⁹ Zatim uzmi dva draga kamena oniksa i u njih ureži imena Izraelovih sinova:

¹⁰ šest njihovih imena na jednome dragom kamenu, a preostalih šest imena na drugome dragom kamenu, prema njihovu rođenju.

¹¹ Kao što rezbar dragulja urezuje pečate na prstene, tako ti ureži imena Izraelovih sinova. Oko njih navezi zlatan obrub,

¹² pa pričvrsti oba draga kamena za poramenice oplećka da budu spomen-dragulji na Izraelove sinove. Tako neka Aron nosi njihova imena o svoja dva ramena pred Jahvom da ih se sjeća.

¹³ Načini zlatne okvire

¹⁴ i dva lančića od čistoga zlata. Načini ih kao zasukane uzice i onda zasukane lančiće pričvrsti za okvire.”

¹⁵ “Naprsnik za presuđivanje izradi umjetnički; izvedi to kao i posao na oplećku: od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana.

¹⁶ Neka bude četvorinast i dvostruk; jedan pedalj neka mu je duljina, a pedalj širina.

¹⁷ Na njemu poredaj četiri reda dragulja. U prvome redu neka bude: rubin, topaz i alem;

¹⁸ u drugome redu: smaragd, safir i ametist;

¹⁹ u trećem redu: hijacint, ahat i ledac;

²⁰ a u četvrtom redu: krizolit, oniks i jaspis. Neka budu ukovani u zlatne okvire.

²¹ Tih dragulja neka bude dvanaest, koliko i imena Izraelovih sinova. Neka budu urezani kao i pečati na prstenju, svaki s imenom jednoga od dvanaest plemena.

²² Napravi za naprsnik lančiće od čistoga zlata, zasukane kao uzice.

²³ Zatim napravi za naprsnik dva kolutića od zlata i pričvrsti ih na dva gornja ugla naprsnika.

²⁴ Onda priveži dvije zlatne uzice za ta dva kolutića koja budu pričvršćena za uglove naprsnika.

²⁵ Druga dva kraja uzica priveži za dva okvira. Sad ih tako pričvrsti za poramenice oplećka sprijeda.

²⁶ Napravi dva kolutića od zlata pa ih pričvrsti za dva donja ugla naprsnika, uz rub iznutra koji je okrenut prema oplećku.

²⁷ Napravi još dva kolutića od zlata i pričvrsti ih za donji, prednji kraj poramenice oplećka, uz njegov šav povrh tkanice oplećka.

²⁸ Neka se naprsnik sveže za svoje kolutiće s kolutićima oplećka vrpcom od modroga grimiza, tako da naprsnik stoji iznad tkanice i da se ne može odvajati od oplećka.

²⁹ Neka tako Aron, kada god ulazi u Svetište, na svome srcu nosi imena sinova Izraelovih na naprsniku za presuđivanje da ih uvijek doziva u sjećanje pred Jahvom.

³⁰ U naprsnik za presuđivanje neka se stave i 'Urim' i 'Tumim' da i oni budu na Aronovu srcu kad bude dolazio pred Jahvu. Tako neka Aron uvijek na svom srcu pred Jahvom nosi presudu sinova Izraelovih."

³¹ "Ogrtač za oplećak sav napravi od ljubičastog prediva.

³² Prorez za glavu na njemu neka bude na sredini. Rub naokolo proreza neka bude opšiven kao ovratnik na oklopu, tako da se ogrtač ne podere.

³³ Na njegovu rubu sve naokolo načini šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva, a između njih zvonca od zlata naokolo;

³⁴ zlatno zvonce pa šipak, zlatno zvonce pa šipak naokolo ogrtača uz rub.

³⁵ Neka budu na Aronu dok vrši službu, da se čuje kad ulazi u Svetište pred Jahvu i kad izlazi; tako neće umrijeti.”

³⁶ “Napravi potom jednu ploču od čistoga zlata i na njoj ureži, kao što se urezuje na pečatnom prstenu: 'Jahvi posvećen'.

³⁷ Za mitru je priveži modrom vrpcom da stoji s pročelja mitre.

³⁸ Neka stoji na Aronovu čelu. Tako neka Aron na se preuzme nedostatke koji bi mogli okaljati sve svete prinose što ih Izraelci posvećuju. Neka uvijek stoji na njegovu čelu da za njih stječe blagonaklonost Jahvinu.

³⁹ Košulju s resama napravi od lana, od lana napravi i mitru, a pas vezom izvezi.

⁴⁰ I za Aronove sinove napravi haljine, pasove i turbane, njima na čast i ukras.

⁴¹ U njih odjeni svoga brata Arona i njegove sinove; onda ih pomaži, ispuni im ruke vlašću i posveti ih da mi služe kao svećenici.

⁴² Napravi za njih gaćice od lana da im pokriju golo tijelo. Neka sežu od bedara do stegna.

⁴³ Neka ih nosi Aron i njegovi sinovi kad ulaze u Šator sastanka ili kad se primiču žrtveniku za službu u Svetišću da ne navuku na se krivnju i umru. To neka bude vječna naredba za nj i za njegovo potomstvo poslije njega.”

29

¹ “Ovo je obred koji ćeš obaviti na njima da ih posvetiš za moje svećenike: Uzmi jednog junca i dva ovna bez mane;

² onda beskvasnoga kruha, beskvasnih kolača zamiješenih u ulju i beskvasnih prevrta uljem namazanih. Napravi ih od bijeloga pšeničnog brašna.

³ Naslaži ih u košaricu i u košarici prinesi ih s juncem i oba ovna.”

⁴ “Dovedi Arona i njegove sinove k ulazu u Šator sastanka i operi ih u vodi.

⁵ Zatim uzmi odijelo i obuci Arona u košulju; stavi na nj ogrtač oplećka, oplećak i naprsnik i opaši ga tkanicom oplećka.

⁶ Ustakni mu mitru na glavu; na mitru stavi sveti vijenac.

⁷ Uzmi zatim ulja za pomazanje; izlij na njegovu glavu i pomaži ga.

⁸ Onda dovedi njegove sinove; obuci ih u košulje;

⁹ opaši ih u pasove i obvij im turbane. Svećeništvo neka im pripada vječnom uredbom. Tako posveti Arona i njegove sinove!”

¹⁰ “Dovedi zatim junca pred Šator sastanka, pa neka Aron i njegovi sinovi stave ruke juncu na glavu.

¹¹ Onda pred Jahvom, na ulazu u Šator sastanka, junca zakolji.

¹² Uzmi junčeve krvi i svojim je prstom stavi na robove žrtvenika. Ostatak krvi izlij podno žrtvenika.

13 Uzmi sav loj oko droba, privjesak na jetri i oba bubrega s lojem oko njih, pa spali na žrtveniku.

14 Meso od junca, njegovu kožu i njegovu nečist spali na vatri izvan taborišta. To je žrtva okajnica.

15 Poslije toga uzmi jednoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi stave na njegovu glavu svoje ruke.

16 Onda ovna zakolji, uhvati mu krvi i zapljusni njome žrtvenik sa svih strana.

17 Isijeci zatim ovna u komade, operi mu drobinu i noge i položi ih na njegove ostale dijelove i glavu.

18 I onda cijeloga ovna spali na žrtveniku. Žrtva je to paljenica u čast Jahvi, miris ugodan, žrtva ognjena.

19 Uzmi onda drugoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu.

20 Sad ovna zakolji; uzmi mu krvi i njome namaži resicu desnoga Aronova uha, resicu desnog uha njegovim sinovima, palac na njihovoj desnoj ruci pa palac na njihovoj desnoj nozi. Ostatkom krvi zapljusni žrtvenik naokolo.

21 Uzmi onda krvi što je ostala na žrtveniku i ulja za pomazanje i poškropi Arona i njegovo odijelo, njegove sinove i njihova odijela. Tako će biti posvećen on i njegovo odijelo, njegovi sinovi i odijela njegovih sinova.”

22 “Poslije toga uzmi s ovna loj, pretili rep, loj oko droba, privjesak s jetre, oba bubrega i loj oko njih; desno pleće - jer je to ovan prinesen za

svećeničko posvećenje -

²³ zatim jedan okrugli kruh, jedan kolač na ulju i jednu prevrtu iz košarice beskvasnoga kruha što je pred Jahvom.

²⁴ Sve to stavi na ruke Arona i njegovih sinova i prinesi žrtvu prikaznicu pred Jahvom.

²⁵ Uzmi ih onda s njihovih ruku i spali na žrtveniku, povrh žrtve paljenice, da bude Jahvi na ugodan miris. To je paljena žrtva u čast Jahvi.

²⁶ Zatim uzmi grudi ovna prinesena za Aronovo posvećenje i prinesi ih kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. Neka to bude tvoj dio.

²⁷ Posveti grudi što su bile prinesene kao žrtva prikaznica i pleće što je bilo prineseno kao žrtva podizanica od ovna prinesena za posvećenje Arona i njegovih sinova.

²⁸ Neka to bude pristojba Aronu i njegovim potomcima od Izraelaca za sva vremena. TÓa to je ujam koji će Izraelci davati od svojih pričesnica - ujam koji Jahvi pripada.

²⁹ Aronova posvećena odijela neka pripadnu njegovim sinovima poslije njega da u njima budu pomazani i posvećeni.

³⁰ Sin koji postane svećenikom mjesto njega, kad uđe u Šator sastanka da vrši službu u Svetišću, neka ih nosi sedam dana.”

³¹ “Uzmi onda ovna za posvećenje i skuhaj njegovo meso na posvećenome mjestu.

³² Aron i njegovi sinovi neka blaguju meso od toga ovna i kruh iz košarice na ulazu u Šator sastanka.

³³ Neka jedu od onoga što je poslužilo za

njihovo očišćenje, da im se ruke ispune vlašću i da budu posvećeni. Nijedan svjetovnjak neka ne jede od toga jer je posvećeno.

³⁴ Ako bi ostalo što mesa od svećeničkog posvećenja ili što od onoga kruha do ujutro, spali na vatri. Ne smije se pojesti jer je posvećeno.”

³⁵ “Točno tako učini Aronu i njegovim sinovima kako sam ti naredio. Posvećuj ih sedam dana.

³⁶ Svakoga dana prinesi jednoga junca kao žrtvu okajnicu - za pomirenje. I prinesi žrtvu okajnicu za pomirenje oltara, zatim ga pomaži da bude posvećen.

³⁷ Sedam dana prinosi žrtvu pomirnicu za žrtvenik i posvećuj ga. Tako će žrtvenik postati presvet, i sve što se žrtvenika dotakne bit će posvećeno.”

³⁸ “A ovo treba da prinosiš na žrtveniku: dva janjca godinu dana stara, svaki dan bez prijekida.

³⁹ Jedno janje žrtvuj ujutro, a drugo uvečer.

⁴⁰ Prinesi s prvim janjetom jednu desetinu efe bijeloga brašna zamiješana u četvrtini hina istupanog ulja i žrtvu ljevanicu od četvrtine hina vina.

⁴¹ Drugo janje prinesi u suton. S njim prinesi žrtvu prinostnicu s njezinom žrtvom ljevanicom kao i izjutra - na ugodan miris, žrtvu u čast Jahvi paljenu.

⁴² Neka to bude trajna žrtva paljenica od koljena do koljena - na ulazu u Šator sastanka, pred Jahvom. Tu ću se ja s tobom sastajati da ti govorim.

⁴³ I s Izraelcima ću se tu sastajati, i moja će ih slava posvećivati.

⁴⁴ Ja ću posvetiti Šator sastanka i žrtvenik; posvetit ću Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.

⁴⁵ Ja ću prebivati među Izraelcima i biti njihov Bog.

⁴⁶ Upoznat će oni tada da sam to ja, Jahve, Bog njihov koji ih je izbavio iz zemlje egipatske da prebivam među njima - ja, Jahve, Bog njihov.”

30

¹ “Napravi i žrtvenik za paljenje tamjana; napravi ga od bagremova drva.

² Neka bude lakat dug, lakat širok, u pravokut, i dva lakta visok. Neka mu rošćići budu od jednoga komada s njim.

³ Obloži mu u čisto zlato: njegovu gornju plohu, njegove strane naokolo i njegove rošćice. Načini mu zlatan završni pojas naokolo.

⁴ Načini mu dva zlatna koluta. Pričvrsti mu ih s dviju suprotnih strana ispod završnog pojasa. Kroz njih će se provlačiti motke za nošenje.

⁵ Motke načini od bagremova drva i zlatom ih obloži.

⁶ Postavi žrtvenik pred zavjesu što zastire Kovčeg Svjedočanstva - nasuprot Pomirilištu nad Svjedočanstvom - gdje ću se ja s tobom sastajati.

⁷ Neka na njemu Aron pali miomirisni tamjan svako jutro kad priprema svjetla;

⁸ neka ga Aron opet pali u suton kad svjetla zapaljuje, da to bude svagdašnje kadiono prinošenje pred Jahvom u sve vaše naraštaje.

⁹ Ne prinosi na njemu ni neposvećenoga tamjana, ni paljenice, ni prinosnice, ni ljevanice!

¹⁰ Jednom u godini neka Aron obavi obred pomirenja na njegovim rošćicama. Krvlju žrtve koja se prinosi za grijeh, jednom na godinu, neka obavi obred pomirenja za žrtvenik. Tako činite u sve naraštaje. Jer oltar je presveta svetinja Jahvina.”

¹¹ Nadalje Jahve reče Mojsiju:

¹² “Kad budeš pravio popis Izraelaca prilikom novačenja, neka svatko da Jahvi otkupninu za se kad se upiše, da ih kakvo zlo ne snađe zbog novačenja.

¹³ Tko god potpada pod novačenje, ovoliko neka dadne: pola šekela - prema hramskom šekelu, gdje je dvadeset gera u šekelu. To pola šekela neka bude kao prinos Jahvi.

¹⁴ Tko god potpada pod novačenje, od dvadeset godina starosti pa naviše, neka dadne prinos Jahvi.

¹⁵ Bogataš neka ne plaća više niti siromah manje od pola šekela kad daju prinos Jahvi kao otkup za se.

¹⁶ Uzimaj otkupni novac od Izraelaca i određuj ga za potrebe Šatora sastanka. Neka to bude Jahvi na spomen da se sjeća Izraelaca i da im bude milostiv.”

¹⁷ Reče Jahve Mojsiju:

¹⁸ “Napravi umivaonik od tuča i podnožje od

tuča za umivanje. Postavi ga između Šatora sastanka i žrtvenika. Nalij u nj vode

¹⁹ pa neka Aron i njegovi sinovi peru svoje ruke i noge vodom iz njega.

²⁰ Kad moradnu ulaziti u Šator sastanka, ili kad se moradnu primicati žrtveniku za službu da spaljuju žrtve u čast Jahvi paljene, neka se vodom operu da ne poginu.

²¹ Neka operu ruke svoje i noge svoje da izbjegnu smrti: to je trajna naredba Aronu i njegovim potomcima u sve naraštaje.”

²² Još reče Jahve Mojsiju:

²³ “Nabavi najboljih mirodija: pet stotina šekela smirne samotoka, pola te težine - dvjesta pedeset - mirisavog cimeta, dvjesta pedeset mirisave trstike,

²⁴ pet stotina - prema hramskom šekelu - lovorike i jedan hin maslinova ulja.

²⁵ Od toga napravi posvećeno ulje za pomazanje; da bude smjesa kao da ju je pravio pomastar. Neka to bude posvećeno ulje za pomazanje.

²⁶ Time onda pomaži: Šator sastanka i Kovčeg Svjedočanstva;

²⁷ stol i sav njegov pribor; svijećnjak i sav njegov pribor; žrtvenik kadioni;

²⁸ žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak:

²⁹ posveti ih, i oni će tako postati posvećeni; i što god ih se dotakne, posvećeno će postati.

³⁰ Pomaži Arona i njegove sinove i posveti ih meni za svećenike.

³¹ Onda kaži Izraelcima ovako: 'Ovo je moje posvećeno ulje za pomazanje od koljena do koljena.

³² Ne smije se polijevati po tijelu običnoga čovjeka; ne smijete praviti drugoga ovakva sastava! To je posvećeno i neka vam bude sveto!

³³ Tko god takvo napravi, ili tko ga stavi na kojeg svjetovnjaka, neka se odstrani od svog naroda!"

³⁴ Jahve još reče Mojsiju: "Nabavi mirodija: natafe, šeheleta i helebene. Od ovih mirodija i čistoga tamjana,

³⁵ sve u jednakim dijelovima, napravi tamjan za kađenje, smjesu mirodija kakvu pravi pomastar, opranu, čistu, svetu.

³⁶ Od toga nešto smrvi u prah i jedan dio stavi pred Svjedočanstvo, u Šator sastanka, gdje ću se ja s tobom sastajati. Držite ovu mirodiju presvetom!

³⁷ A miomiris koji napraviš prema ovome sastavu za svoju upotrebu ne smijete praviti. To drži za svetinju Jahvi!

³⁸ Tko sebi napravi što takvo da mu miriše, neka se iskorijeni iz svoga naroda."

31

¹ Jahve reče Mojsiju:

² "Pozvao sam, gledaj, po imenu Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova iz plemena Judina.

³ Napunio sam ga duhom Božjim koji mu je dao umješnost, razumijevanje i sposobnost za svakovrsne poslove:

⁴ da zamišlja nacрте za radove od zlata, srebra i tuča;

⁵ za rezanje dragulja, za umetanje; za rezbarije u drvu i poslove svakakve.

⁶ Dodao sam još Oholiaba, sina Ahisamakova iz Danova plemena; vještinom sam obdario sve sposobne ljude da mognu napraviti sve što sam ti naredio:

⁷ Šator sastanka, Kovčeg Svjedočanstva, povrh njega Pomirilište i sav namještaj Šatora;

⁸ stol i sav njegov pribor, čisti svijećnjak sa svim njegovim priborom;

⁹ kadioni žrtvenik, žrtvenik za žrtve paljenice i njegov pribor, onda umivaonik i njegovo podnožje;

¹⁰ odijela za službu, posvećena odijela za svećenika Arona i odijela za njegove sinove, za njihovu svećeničku službu;

¹¹ pa ulje za pomazanje i miomirisni tamjan za Svetište. Sve neka načine kako sam ti naredio.”

¹² Jahve opet reče Mojsiju:

¹³ “Reci Izraelcima: Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem.

¹⁴ Držite, dakle, subotu, jer je ona za vas sveta. Tko je oskrvne neka se pogubi; tko bude u njoj radio ikakav posao neka se odstrani iz svoga naroda.

¹⁵ Šest dana neka se vrše poslovi, ali sedmi dan neka bude dan posvemašnjeg odmora, Jahvi posvećen. Tko bi u dan subotni obavljao kakav posao neka se pogubi.

¹⁶ Stoga neka Izraelci drže subotu - svetkujući je od naraštaja do naraštaja - kao vječni savez.

¹⁷ Neka je ona znak, zauvijek, između mene i Izraelaca. TÓa Jahve je za šest dana sazdao nebo i zemlju, a sedmoga je dana prestao raditi i odahnuo.”

¹⁸ Kad Jahve svrši svoj razgovor s Mojsijem na Sinajskom brdu, dade mu dvije ploče Svjedočanstva, ploče kamene, ispisane prstom Božjim.

32

¹ A narod, videći gdje Mojsije dugo ne silazi s brda, okupi se oko Arona pa mu rekne: “Ustaj! Napravi nam boga, pa neka on pred nama ide! Ne znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske.”

² “Poskidajte zlatne naušnice što vise o ušima vaših žena, vaših sinova i vaših kćeri”, odgovori im Aron, “pa ih meni donesite.”

³ Sav svijet skinu zlatne naušnice što ih je o ušima imao i donese Aronu.

⁴ Primivši zlato iz njihovih ruku, rastopi kovinu u kalupu i načini saliveno tele. A oni poviču: “Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske.”

⁵ Vidjevši to Aron, sagradi pred njim žrtvenik a onda najavi: “Sutra neka se priredi svečanost u čast Jahvi!”

⁶ Sutradan rano ustanu i prinesu žrtve paljenice i donesu žrtve pričesnice. Onda svijet posjeda da jede i pije. Poslije toga ustade da se zabavlja.

⁷ “Požuri se dolje!” - progovori Jahve Mojsiju. “Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je naopako.

⁸ Brzo su zašli s puta koji sam im odredio. Napravili su sebi tele od rastopljene kovine, preda nj pali ničice i žrtve mu prinijeli uz poklike: 'Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!'

⁹ Dobro vidim”, reče dalje Jahve Mojsiju, “da je ovaj narod tvrde šije.

¹⁰ Pusti sada neka se moj gnjev na njih raspali da ih istrijebim. Onda ću od tebe razviti velik narod.”

¹¹ Mojsije pak zapomagao pred Jahvom, Bogom svojim, i govorio: “O Jahve! Čemu da gnjevom plamtiš na svoj narod koji si izbavio iz zemlje egipatske silom velikom i rukom jakom!

¹² Zašto bi Egipćani morali reći: 'U zloj ih je namjeri i odveo, tako da ih smakne u brdinama i izbriše s lica zemlje!' Smiri svoj gnjev i ljutinu; odustani od zla svome narodu!

¹³ Sjeti se Abrahama, Izaka i Izraela, slugu svojih, kojima si se samim sobom zakleo i obećao im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na nebu i svu zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem potomstvu i ona će zavazda biti njihova baština.'”

¹⁴ I Jahve odustane da na svoj narod svali nesreću kojom mu bijaše zaprijetio.

¹⁵ Mojsije se okrene i siđe s brda. U rukama su mu bile dvije ploče Svjedočanstva, ploče ispisane na objema plohama; ispisane i s jedne i s druge strane.

16 Ploče su bile djelo Božje; pismo je bilo pismo Božje u pločama urezano.

17 A Jošua ču viku naroda koji je bućio pa reče Mojsiju: "Bojna vika u taboru!"

18 Mojsije mu odgovori: "Niti viču pobjednici, niti tuže pobijeđeni: tu ja samo pjesmu čujem."

19 Čim se približi taboru te opazi tele i kako igraju, razgnjevi se Mojsije. Baci iz ruku ploče i razbije ih na podnožju brda.

20 Pograbi tele koje bijahu napravili, spali ga ognjem i u prah satre. Onda prah razbaca po vodi i natjera Izraelce da je piju.

21 "Što ti je ovaj puk učinio", reče Mojsije Aronu, "da si tako velik grijeh na nj svalio?"

22 "Neka se moj gospodar srdžbom ne ras-paljuje", odgovori Aron. "Sam dobro znaš kako je ovaj narod na zlo sklon.

23 Rekoše mi: 'Napravi nam boga pa neka pred nama ide! Ne znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji nas izbavi iz zemlje egipatske.'

24 Na to im ja rekoh: 'Tko ima zlata, neka ga skine!' Tako mi ga dadoše, a ja ga bacih u vatru te izade ovo tele."

25 Kad je Mojsije vidio kako je narod postao razuzdan - tÓa Aron ih je pustio da padnu u idolopoklonstvo među svojim neprijateljima -

26 stade na taborskim vratima i povika: "Tko je za Jahvu, k meni!" Svi se sinovi Levijevi okupe oko njega.

27 On im reče: "Ovako govori Jahve, Bog Izraela: 'Neka svatko pripaše mač o bedro i

pođe taborom od vrata do vrata pa neka ubije tko svoga brata, tko svoga prijatelja, tko svoga susjeda.”

²⁸ Sinovi Levijevi izvršiše Mojsijev nalog, i toga dana pade naroda oko tri tisuće ljudi.

²⁹ “Danas ste se posvetili Jahvi za službu”, reče Mojsije, “tko uz cijenu svoga sina, tko uz cijenu svoga brata, tako da vam danas daje blagoslov.”

³⁰ Sutradan reče Mojsije narodu: “Težak ste grijeh počinili. Ipak ću se Jahvi popeti. Možda za vaš grijeh oproštenje pribavim.”

³¹ Mojsije se vrati Jahvi pa reče: “Jao! Narod onaj težak je grijeh počinio napravivši sebi boga od zlata.

³² Ipak im taj grijeh oprost... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz svoje knjige koju si napisao.”

³³ Nato Jahve odgovori Mojsiju: “Onoga koji je protiv mene sagriješio izbrisat ću iz svoje knjige.

³⁴ Nego, idi sad! Povedi narod kamo sam ti rekao. Anđeo će moj pred tobom ići. Ali u dan kad ih pohodim, zbog njihova ću ih grijeha kazniti.”

³⁵ Udari Jahve po narodu pomorom zbog teleta što im ga Aron načini.

33

¹ Jahve reče Mojsiju: “Idi! Putuj odavde, ti i narod koji si izveo iz zemlje egipatske, u zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću je dati njihovim potomcima.

² Pred tobom ću poslati anđela; istjerat ću Kanaance, Amorejce, Hetite, Perizane, Hivijce i Jebusejce.

³ Idite u zemlju kojom teče mlijeko i med. Ja s vama neću poći - jer ste narod tvrde šije - da vas putem ne istrijebim.”

⁴ Kad narod ču ove oštre riječi, poče tugovati. I nitko više ne stavi na se svoga nakita.

⁵ Jer reče Jahve Mojsiju: “Kaži Izraelcima: 'Vi ste narod tvrde šije. Kad bih ja s vama išao samo čas, uništio bih vas. Stoga skinite svoj nakit, a ja ću vidjeti što ću s vama učiniti.'”

⁶ Tako su od brda Horeba Izraelci bili bez nakita.

⁷ Mojsije uze Šator i razape ga izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko bi se god htio obratiti Jahvi, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se nalazio izvan tabora.

⁸ Kad bi god Mojsije pošao u Šator, sav bi se narod digao; svatko bi stajao kod ulaza u svoj šator i gledao za Mojsijem dok ne bi ušao u Šator.

⁹ A kad bi Mojsije ušao u Šator, stup bi se oblaka spustio i ostajao na ulazu u Šator dok je Jahve s Mojsijem razgovarao.

¹⁰ Videći kako stup oblaka stoji na ulazu Šatora, sav bi se narod tada dizao i svatko bi se duboko klanjao na vratima svoga šatora.

¹¹ Tako bi Jahve razgovarao s Mojsijem licem u lice, kao što čovjek govori s prijateljem. Mojsije bi se poslije vratio u tabor, ali se njegov pomoćnik Jošua, sin Nunov, mlađarac, iz Šatora ne bi micao.

¹² Mojsije oslovi Jahvu: “Vidi, ti si meni rekao: 'Povedi ovaj narod', ali mi nisi objavio koga ćeš sa mnom poslati. Još si mi rekao: 'Znam te po

imenu, i ti uživaš moju blagonaklonost.'

¹³ Stoga, ako uživam tvoju blagonaklonost, objavi mi svoje putove da te shvatim i da dalje uživam tvoju blagonaklonost. Promisli također da je ova svjetina tvoj narod."

¹⁴ "Ja ću osobno s tobom poći", odgovori Jahve, "i počinak ti priuštiti."

¹⁵ "Ako ti ne pođeš", nadoda Mojsije, "odavde nas i ne izvodi.

¹⁶ TÓa kako će se znati da uživamo tvoju naklonost, ja i tvoj narod? Po tome što ideš s nama. Time ćemo se samo razlikovati ja i tvoj narod među svim narodima koji su na licu zemlje."

¹⁷ "I ovo što si zatražio, učinit ću", odgovori Jahve Mojsiju. "TÓa ti uživaš moju blagonaklonost jer te po imenu poznajem."

¹⁸ "Pokaži mi svoju slavu", zamoli Mojsije.

¹⁹ "Dopustit ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj", odgovori, "i pred tobom ću izustiti svoje ime Jahve. Bit ću milostiv kome hoću da milostiv budem; smilovat ću se komu hoću da se smilujem.

²⁰ A ti", doda, "moga lica ne možeš vidjeti, jer ne može čovjek mene vidjeti i na životu ostati.

²¹ Evo mjesta ovdje uza me", nastavi Jahve. "Stani na pećinu!

²² Dok moja slava bude prolazila, stavit ću te u pukotinu pećine i svojom te rukom zakloniti dok ne prođem.

²³ Onda ću ja svoju ruku maknuti, pa ćeš me s leđa vidjeti. Ali se lice moje ne može vidjeti."

34

¹ Reče Jahve Mojsiju: "Okleši dvije kamene ploče kao i prijašnje pa ću ja na ploče napisati riječi koje su bile na prvim pločama što si ih razbio.

² Budi gotov do jutra. Onda, ujutro, popni se na brdo Sinaj i ondje ćeš, navrh brda, stupiti preda me.

³ Nitko drugi neka se s tobom ne penje; neka se nitko nigdje na brdu ne pokaže. Neke ni ovce ni goveda ne pasu podno brda."

⁴ Mojsije okleše dvije kamene ploče kao i prijašnje; rano jutrom ustane i popne se na Sinajsko brdo, uzevši u ruke dvije kamene ploče, kako mu je Jahve naredio.

⁵ Jahve se spusti u liku oblaka, a on stade preda nj i zazva Ime: "Jahve!"

⁶ Jahve prođe ispred njega te se javi: "Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću,

⁷ iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja nego kažnjava opačinu otaca na djeci - čak na unučadi do trećega i četvrtog koljena."

⁸ Mojsije smjesta pade na zemlju i pokloni se.

⁹ Onda reče: "Gospodine moj! Ako sam stekao blagonaklonost u tvojim očima, onda, o Gospodine, pođi s nama! Premda je narod tvrde šije, oprosti naše grijehe i naše opačine i primi nas za svoju baštinu!"

¹⁰ "Dobro", odgovori, "sklapam Savez. Pred cijelim tvojim pukom činit ću čudesa kakva se nisu događala ni u kojoj zemlji, ni u kojem

narodu. Sav narod koji te okružuje vidjet će što može Jahve, jer ono što ću s tobom učiniti bit će strašno.

¹¹ Vrši, dakle, što ti danas nalažem! Gle, protjerat će ispred tebe Amorejce, Kanaance, Hetite, Perizane, Hivijce i Jebusejce.

¹² Čuvaj se da ne praviš saveza sa stanovnicima zemlje u koju ideš; da ne budu zamkom u tvojoj sredini.

¹³ Nego porušite njihove žrtvenike, oborite njihove stupove, počupajte im ašere!

¹⁴ Jer ne smiješ se klanjati drugome bogu. TÓa Jahve - ime mu je Ljubomorni - Bog je ljubomoran.

¹⁵ Ne pravi saveza sa stanovnicima one zemlje da te oni, kad se odaju bludnosti sa svojim bogovima i žrtve im budu prinostili, ne bi pozivali, a ti pristao da jedeš od prinesene žrtve;

¹⁶ da ne bi uzimao njihove djevojke za žene svojim sinovima, da one - odajući se bludništvu sa svojim bogovima - ne bi za sobom povele i tvoje sinove.

¹⁷ Ne pravi sebi livenih bogova!

¹⁸ Drži Blagdan beskvasnoga kruha - jedući beskvasni kruh sedam dana, kako sam ti naredio - u određeno vrijeme u mjesecu Abibu, jer si u mjesecu Abibu izišao iz Egipta.

¹⁹ Svako prvorodenče materinjega krila meni pripada: svako muško, svaki prvenac tvoga i sitnoga i krupnoga blaga.

²⁰ Prvenca od magarice otkupi jednim grlom sitne stoke. Ako ga ne otkupiš, moraš mu šijom zavrnuti. A sve prvorodence od svojih sinova

otkupljuje. Neka nitko preda me ne stupa praznih ruku!

²¹ Šest dana radi, a sedmoga od poslova odustani, sve ako je u doba oranja ili u vrijeme žetve.

²² Svetkuj Blagdan sedmica - prvine pšenične žetve - i Blagdan berbe na prekretu godine.

²³ Triput na godinu neka se svi muškarci pojave pred Gospodinom Jahvom, Bogom Izraelovim.

²⁴ Jer ću protjerati narode ispred tebe i proširiti tvoje međe te nitko neće hlepiti za tvojom zemljom kad triput u godini budeš uzlazio da se pokažeš pred Jahvom, Bogom svojim.

²⁵ Od žrtve koju mi namjenjuješ ne prinosi krvi ni s čim ukvasanim; niti ostavlaj žrtve prinesene na blagdan Pashe da prenoći do jutra.

²⁶ U kuću Jahve, Boga svoga, donosi najbolje prvine plodova sa svoje zemlje. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke.

²⁷ Zapiši ove riječi", reče Jahve Mojsiju, "jer su one temelji na kojima sam s tobom i s Izraelom sklopio Savez."

²⁸ Mojsije ostade ondje s Jahvom četrdeset dana i četrdeset noći. Niti je kruha jeo niti je vode pio. Tada je na ploče ispisao riječi Saveza - Deset zapovijedi.

²⁹ Napokon Mojsije siđe sa Sinajskog brda. Silazeći s brda, nosio je u rukama ploče Svjedočanstva. Nije ni znao da iz njegova lica, zbog razgovora s Jahvom, izbija svjetlost.

³⁰ Kad su Aron i svi Izraelci vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost, ne usudiše se k

njemu pristupiti.

³¹ Onda ih Mojsije zovnu. Tada k njemu dođoše Aron i sve starješine zajednice. I Mojsije razgovaraše s njima.

³² Poslije k njemu dođoše i svi Izraelci, pa im on priopći sve što mu je naložio Jahve na Sinajskom brdu.

³³ Kad je Mojsije završio razgovor s njima, prevuče preko svoga lica koprenu.

³⁴ Kad bi god Mojsije ulazio pred Jahvu da s njim razgovara, koprenu bi skinuo dok opet ne bi izišao. Kad bi izlazio da Izraelcima kaže što mu je naređeno,

³⁵ Izraelci bi vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost. Tada bi Mojsije opet prevukao koprenu preko lica dok ne uđe da s Jahvom govori.

35

¹ Mojsije sazva svu zajednicu sinova Izraelovih pa im reče: "Ovo vam je Jahve naložio da činite:

² Neka se posao obavlja šest dana. Sedmi dan neka vam bude sveti dan, dan potpunog počinka u čast Jahvi. Tko bi radio u taj dan neka se kazni smrću.

³ Na subotnji dan ni vatre ne ložite po svojim stanovima."

⁴ Nadalje Mojsije reče svoj zajednici izraelskoj: "Ovo je Jahve naredio:

⁵ Među sobom pokupite prinos Jahvi! Tko god je plemenita srca neka Jahvi donese prinos: zlata, srebra i tuča;

⁶ ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana;

⁷ učinjenih ovnujskih koža, onda finih koža, bagremova drva,

⁸ ulja za svjetlo, mirodija za ulje pomazanja i miomirisni tamjan;

⁹ oniksa i drugoga dragog kamena za umetanje u oplećak i naprsnik.

¹⁰ A svi koji su među vama vješti neka dođu praviti što je Jahve naredio:

¹¹ Prebivalište, njegov Šator i pokrov; njegove kuke i trenice, njegove priječnice i stupce; njegova podnožja;

¹² njegov Kovčeg i motke; Pomirilište pa zavjesu za zaklon;

¹³ stol s njegovim motkama i sve njegove potrepštine; prinesene hljebove;

¹⁴ svijećnjak za svjetlo, njegov pribor i njegove svijeće, onda ulje za svjetlo;

¹⁵ kadioni žrtvenik i njegove motke; ulje za pomazanje i miomirisni tamjan; zastorak na ulazu u Prebivalište;

¹⁶ žrtvenik za žrtve paljenice s njegovom rešetkom od tuča; motke za nj i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak;

¹⁷ zastore za dvorište; stupce i njihova podnožja, pa zastor na ulazu u dvorište;

¹⁸ kočice za Prebivalište i kočice za dvorište s njihovim uzicama;

¹⁹ svečano ruho za vršenje službe u Svetištu - posvećena odijela za svećenika Arona i odijela za svećeničku službu njegovih sinova.”

²⁰ Nato se sva izraelska zajednica povuče ispred Mojsija.

²¹ A onda svatko koga je srce vuklo i duša poticala dođe noseći svoj prinos u čast Jahvi za gradnju Šatora sastanka, za svaku službu u njemu i za posvećena odijela.

²² Strčase se muževi i žene: svi koje je srce vuklo donesoše zapinjača, naušnica, prstenja, narukvica, ogrlica i svakovrsna zlatnog nakita; svi koji bijahu zavjetovali kakvu zlatninu u čast Jahvi.

²³ Svi kod kojih se našlo ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, učinjenih ovnujskih koža ili finih koža donesoše svoje.

²⁴ Nadalje, svatko tko je mogao dati kakav dar u srebru ili tuču donese to kao prinos u čast Jahvi. Svatko u koga se našlo bagremova drva za upotrebu u bilo kojem poslu, donese ga.

²⁵ Sve žene koje su bile vješte prele su svojim rukama i donosile što bijahu oprele: ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

²⁶ Sve opet žene koje je njihovo srce poticalo zbog njihove vještine prele su kostrijet.

²⁷ Glavari su donosili oniksa i drugoga dragog kamenja za umetanje u oplećak i naprsnik;

²⁸ pa mirodije i ulje za svjetlo, ulje za pomazanje i miomirisni tamjan.

²⁹ I tako Izraelci - svi ljudi i sve žene koje je srce poticalo da pridonesu bilo što poslu koji je Jahve po Mojsiju naredio da se izvrši - donesoše to kao dragovoljan prinos u čast Jahvi.

³⁰ Potom reče Mojsije Izraelcima: "Vidite!

Jahve je po imenu pozvao Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova a iz plemena Judina.

³¹ Njega je napunio duhom Božjim, dao mu umješnost, sposobnost i razumijevanje u svim poslovima:

³² da zamišlja nacрте i da radove izvodi od zlata, srebra i tuča;

³³ da reže dragulje za umetanje; da urezuje u drvetu i da umješno radi svaki posao.

³⁴ Njemu i Oholiabu, sinu Ahisamakovu, od plemena Danova, udijeli i sposobnost da poučavaju druge.

³⁵ Obdari ih umještvom u svakom poslu rezbarskom, krojačkom, veziljskom i tkalačkom; oni tkaju tkanine od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, sposobni su u svakom poslu i vješti u nacrtima.

36

¹ Stoga neka Besalel, Oholiab i svi vještaci koje je Jahve obdario vještinom i sposobnošću da vješto izvedu sve poslove oko podizanja Svetišta obave sve kako je Jahve naredio.”

² Mojsije onda pozva Besalela, Oholiaba i sve one što ih je Jahve obdario vještinom; sve koje je srce poticalo da se prihvate posla i izvedu ga.

³ Oni preuzmu od Mojsija sve prinose koje Izraelci bijahu donijeli da se izvedu poslovi oko podizanja Svetišta. Ali kako su oni i dalje donosili prinose jutro za jutrom,

⁴ svi majstori koji su gradili Svetište dođu - svaki s posla na kojem je radio -

⁵ i reknu Mojsiju: "Svijet donosi mnogo više nego što je potrebno za izvođenje posla koji nam je Jahve naredio da izvedemo."

⁶ Zato Mojsije izda naredbu koju po taboru proglase: "Neka više nijedan čovjek ni žena ne donosi nikakva priloga za Svetište!" Tako ustave narod te nije donosio novih darova.

⁷ Što imahu bijaše dosta da se izvede sve djelo; i još je pretjecalo.

⁸ I tako najvještiji ljudi među radnicima naprave Prebivalište. Načine ga od deset zavjesa od prepredenog lana i ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva. Na njima bijahu izvezeni likovi kerubina.

⁹ Dužina je svake zavjese iznosila dvadeset osam lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Sve su zavjese bile iste mjere.

¹⁰ Pet zavjesa sastave jednu s drugom, a pet drugih zavjesa sastave opet jednu s drugom.

¹¹ Na rubu posljednje od zavjesa sastavljenih u jedno načine petlje od modre vune; jednako ih načine i na rubu posljednje zavjese drugoga dijela;

¹² načine pedeset petlji na jednome komadu, a pedeset na rubu zavjese drugoga komada. Petlje su stajale jedna spram druge.

¹³ Onda naprave pedeset zlatnih kopča pa sastave zavjese kopčama jednu s drugom. Tako je Prebivalište bilo kao jedna cjelina.

¹⁴ Zatim za Šator povrh Prebivališta načine zavjese od kostrijeti; načine ih jedanaest.

¹⁵ Dužina svake zavjese bila je trideset lakata,

a širina četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa bilo je iste mjere.

¹⁶ Sastave pet zavjesa za se, a šest drugih opet za se.

¹⁷ Naprave pedeset petlji na rubu zavjese jednoga komada, a pedeset načine na rubu drugoga komada.

¹⁸ Načine i pedeset kopča od tuča da sastave Šator zajedno, tako da bude jedna cjelina.

¹⁹ Zatim naprave pokrov za Šator od učinjenih ovnujskih koža, a povrh njega drugi, od finih koža.

²⁰ Trenice nauzgor za Prebivalište izrade od bagremova drva.

²¹ Duljina je svake trenice bila deset lakata, a širina lakat i pol.

²² Svaka je trenica imala dva klina da je drže uspravno. To su napravili na svakoj trenici za Šator.

²³ Trenice za Prebivalište napravili su ovako: dvadeset trenica za južnu stranu;

²⁴ napravili su četrdeset podnožja od srebra pod dvadeset trenica - dva podnožja pod prvu trenicu za njezina dva klina i dva podnožja pod svaku slijedeću trenicu za njezina dva klina.

²⁵ Za drugu, sjevernu, stranu Prebivališta naprave dvadeset trenica

²⁶ i za njih četrdeset podnožja od srebra - dva podnožja pod prvu trenicu, a po dva podnožja pod svaku slijedeću trenicu.

²⁷ Prebivalištu straga, prema zapadu, napraviše šest trenica.

²⁸ Naprave i dvije trenice za uglove Prebivališta straga.

²⁹ Pri dnu su bile rastavljene, ali su se pri vrhu, kod prvoga koluta, sastajale. Tako su ih obje postavili za dva ugla.

³⁰ Bilo je osam trenica s njihovim podnožjima od srebra: šesnaest podnožja, pod svakom trenicom dva.

³¹ Načine priječnice od bagremova drva: pet njih za trenice s jedne strane Prebivališta,

³² a pet opet priječnica za trenice s druge strane Prebivališta te pet priječnica za trenice Prebivalištu straga, prema zapadu.

³³ Onda načine središnju priječnicu što je prolazila sredinom trenica s kraja na kraj.

³⁴ Trenice oblože zlatom, a njihove kolutove, kroz koje su priječnice bile provučene, načine od zlata. I priječnice oblože zlatom.

³⁵ Naprave zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; načine je s izvezenim kerubinima.

³⁶ Za nju naprave četiri stupa od bagremova drva i oblože ih zlatom. Kuke su im bile od zlata, a saliju im i četiri podnožja od srebra.

³⁷ Na ulazu u Šator naprave zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, umjetnički protkanu,

³⁸ i za nju pet stupčića s njihovim kukama. Vrhove stupčića i njihove šipke oblože zlatom, dok im pet podnožja naprave od tuča.

37

¹ Besalel napravi Kovčeg od bagremova drva,

dug dva i pol lakta, širok lakat i pol, a lakat i pol visok.

² Iznutra ga i izvana okuje čistim zlatom. Naokolo mu napravi zlatan završni pojas.

³ I salije mu četiri koluta na njegova četiri ugla: dva koluta s jedne strane, a dva koluta s njegove druge strane.

⁴ Napravi i motke od bagremova drva i u zlato ih okuje;

⁵ onda provuče motke kroz kolutove Kovčegu sa strane za nošenje Kovčega.

⁶ Zatim napravi Pomirilište od čistoga zlata, dva i pol lakta dugo, a lakat i pol široko.

⁷ Napravi i dva kerubina od kovanoga zlata, na dva kraja Pomirilišta:

⁸ jednoga kerubina na jednome kraju, a drugoga kerubina na drugome kraju. Kerubine na oba kraja načini u jednome komadu s Pomirilištem.

⁹ Kerubini imali uzdignuta i raširena krila, zaklanjali njima Pomirilište. Bili su licem okrenuti jedan prema drugome, tako da su im lica gledala u Pomirilište.

¹⁰ Od bagremova drva načini stol, dva lakta dug, lakat širok, a lakat i pol visok.

¹¹ Obloži ga čistim zlatom i od zlata mu naokolo načini završni pojas.

¹² I načini mu obrub unaokolo, podlanicu širok. A za obrub naokolo načini zlatan završni pojas.

¹³ Salije mu četiri zlatna koluta. Kolutove onda pričvrsti za njegova četiri nožna ugla.

¹⁴ Kolutovi su bili tik pod obrubom, kao kvake

za motke, da se stol može nositi.

¹⁵ Motke za nošenje stola načinio je od bagremova drva i zlatom ih obložio.

¹⁶ A pribor što se držao na stolu - njegove zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlivanje prinosa - napravio je od čistoga zlata.

¹⁷ Od čistoga zlata načini i svijećnjak. Svijećnjak - njegovo podnožje i stalak - skova. Njegove čaše - čaške i latice - bile su u jednome komadu s njim.

¹⁸ Šest je krakova izbijalo s njegovih strana: tri kraka svijećnjaka s jedne strane, a tri kraka svijećnjaka s druge strane.

¹⁹ Na jednome kraku bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka sa svojom čaškom i laticama. Na drugome opet kraku bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama. Tako je bilo na svih šest krakova što izbijahu iz svijećnjaka.

²⁰ Na samome svijećnjaku bile su četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama:

²¹ čaška, u jednom komadu s njim, pod prva dva kraka; pa konačno čaška, u jednom komadu s njim, pod zadnja dva kraka. Tako na svih šest krakova što su iz njega izbijali.

²² Njihove čaške i njihove peteljke bile su u jednom komadu s njim; sve to od čistoga kovanog zlata.

²³ A od čistoga zlata napravi mu i sedam svjetiljaka, usekače i pepeljare.

²⁴ Svijećnjak i sav njegov pribor načini od jednoga talenta čistoga zlata.

²⁵ Kadioni je žrtvenik napravio od bagremova drva, lakat dug, lakat širok - u četvorinu - a dva lakta visok. Rošćići su mu bili u jednom komadu s njim.

²⁶ Obloži mu čistim zlatom plohu, strane naokolo i njegove rošćice. Načini mu naokolo završni pojas od zlata.

²⁷ Na njemu načini i dva zlatna koluta na oprečnim stranama, ispod završnog pojasa, da služe motkama za kvake kad se na njima nosi.

²⁸ Motke načini od bagremova drva pa ih obloži zlatom.

²⁹ Onda pripravi posvećeno ulje za pomazanje i čisti kad mirisni, onako kako ga pravi pomastar.

38

¹ Od bagremova drva napravi žrtvenik za žrtve paljenice, pet lakata dug, pet lakata širok - u četvorinu - a tri lakta visok.

² Na njegova četiri ugla načini mu četiri roga. Rogovi su bili u jednom komadu s njim. Onda ga obloži tučem.

³ A načini i sav pribor za žrtvenik: lonce, strugače, kotliće, viljuške i kadionike; sav mu je ovaj pribor načinio od tuča.

⁴ Za žrtvenik zatim načini rešetku u obliku mrežice od tuča ispod izbočine; zahvaćala mu je do sredine.

⁵ Salije četiri koluta na četiri ugla tučane rešetke da služe kao kvake za motke.

⁶ Motke načini od bagremova drva pa ih obloži tučem.

7 Onda provuče motke kroz kolutove na objema stranama žrtvenika da se na njima nosi. Napravio ga je šuplja - od dasaka.

8 A zatim, od zrcala žena koje su posluživale na vratima Šatora sastanka, načini tučani umivaonik i tučani stalak za nj.

9 Onda načini dvorište. Na južnoj strani dvorišta bijahu zavjese od prepredenog lana, stotinu lakata duge.

10 Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo je od tuča, dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra.

11 Od stotinu lakata bile su zavjese i sa sjeverne strane. Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo je od tuča, dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra.

12 Sa zapadne strane bijahu zavjese od pedeset lakata, sa deset stupova i deset njihovih podnožja. Kuke su na stupovima i njihove šipke bile od srebra.

13 Sprijeda, s istoka, zavjese od pedeset lakata.

14 S jedne strane vrata zavjese su bile petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja.

15 Tako i s druge strane - dakle, na obje strane dvorišnih vrata - bile su zavjese od petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja.

16 Sve su zavjese oko dvorišta bile od prepredenog lana.

17 Podnožja za stupove bila su od tuča, a kuke na stupovima i njihove šipke od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi. Sve šipke na dvorišnim stupovima bijahu od srebra.

¹⁸ Zavjesa na dvorišnim vratima - izvezena - bila je od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Dvadeset je lakata bila duga; visoka, po širini, pet lakata kao i dvorišne zavjese.

¹⁹ Bila su četiri njihova stupa sa četiri podnožja od tuča. Kuke na stupovima bile su od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi, a njihove šipke bile su srebrne.

²⁰ Svi kočići unutar Prebivališta bili su od tuča.

²¹ To je popis stvari za Prebivalište - Prebivalište Svjedočanstva, koji je sastavljen na zapovijed Mojsijevu trudom levita pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.

²² Besalel, Urijev sin, iz koljena Hurova od plemena Judina napravio je sve što je Jahve Mojsiju naredio.

²³ S njim je bio Oholiab, sin Ahisamakov, iz plemena Danova, rezbar, krojač i vezilac za ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.

²⁴ Sve zlato što je utrošeno u radove oko Svetišta - zlato posvećeno prinosom - iznosilo je: dvadeset i devet talenata i sedam stotina trideset šekela u hramskim šekelima.

²⁵ A srebro, sabrano prigodom upisivanja zajednice -

²⁶ to jest beku po glavi, odnosno pola šekela prema hramskom šekelu, od svakoga koji je bio upisan, od dvadeset godina pa naprijed - iznosilo je: stotinu talenata i tisuću sedam stotina sedamdeset i pet šekela u hramskim šekelima. Bilo je upisanih: šest stotina tri tisuće

i petsto pedeset.

²⁷ Stotinu talenata srebra otišlo je za salijevanje podnožja Svetištu i zavjesi: sto podnožja od sto talenata - talenat za podnožje.

²⁸ A od tisuću sedam stotina sedamdeset i pet šekela načinio je kuke za stupove, obložio njihove vrhove i napravio šipke za njih.

²⁹ Tuč od žrtve prikaznice iznosio je sedamdeset talenata i dvije tisuće četiri stotine šekela.

³⁰ Od njega je načinio: podnožja za ulaz u Šator sastanka, žrtvenik od tuča s njegovom tučanom rešetkom i sav pribor za žrtvenik;

³¹ dalje, podnožja oko dvorišta, podnožja za dvorišni ulaz; sve kočice za Prebivalište i sve kočice oko dvorišta.

39

¹ Od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva naprave lijepo izrađeno ruho za službu u Svetištu; naprave svetu odjeću Aronu, kako je Jahve naredio Mojsiju.

² Oplećak naprave od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

³ Skuju zlatne pločice, a onda ih na niti izrežu da ih vještački uvezu u ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.

⁴ Za oplećak naprave poramenice koje su bile s njim sastavljene na svoja dva kraja;

⁵ tkanica što je na njemu stajala bila je napravljena od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana kao i on, i u

jednome komadu s njim, kako je Jahve naredio Mojsiju.

⁶ Kamenje oniksa optoče obrubom od zlata. Na njima su, kao što se režu pečati, bila urezana imena Izraelovih sinova.

⁷ Njih stave na poramenice oplećka da budu spomen-kamenje sinovima Izraelovim, kako je Jahve naredio Mojsiju.

⁸ I naprsnik izrade radovima vještaka kao i oplećak: od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

⁹ Naprsnik načiniše četverouglast, dvostruk; bio je pedalj dug, pedalj širok, a predvostručen.

¹⁰ Umetnu u nj četiri reda dragulja. Prvi red bijaše od rubina, topaza i alema;

¹¹ drugi red od smaragda, safira i ametista;

¹² treći red od hijacinta, ahata i leca;

¹³ a četvrti red od krizolita, oniksa i jaspisa. Sve je bilo zlatom obrubljeno.

¹⁴ Na kamenima su bila imena Izraelovih sinova. Na broj ih je bilo dvanaest, kao i njihovih imena. Bila su urezana kao i pečati - svaki kamen s imenom jednoga od dvanaest plemena.

¹⁵ Za naprsnik naprave lančiče od čistoga zlata kao zasukane uzice.

¹⁶ Naprave zatim dva zlatna okvira i dva zlatna kolutića pa pričvrste oba kolutića za dva gornja ugla naprsnika.

¹⁷ Sad privežu ovdje zasukane uzice od zlata za dva kolutića što su bila pričvršćena za uglove naprsnika.

¹⁸ Druga dva kraja zasukanih uzica pričvrste za dva okvira. Tako ih povežu za poramenice

oplećka sprijeda.

¹⁹ Potom načine dva zlatna kolutića pa ih pričvrste za dva kraja naprsnika uz nutarnji rub, okrenut prema oplećku.

²⁰ Još naprave dva zlatna kolutića te ih pričvrste za donji, prednji kraj poramenice oplećka, pokraj mjesta gdje se veže, povrh tkanice oplećka.

²¹ Svežu kolutiće naprsnika s kolutićima oplećka modrom vrpcom, tako da naprsnik stoji nad tkanicom oplećka i da se s oplećka ne mogne odvojiti, kako je Jahve Mojsiju naredio.

²² Naprave i ogrtač za oplećak, sav satkan od ljubičastog prediva.

²³ U sredini je ogrtača bio prorez kao otvor na oklopu, prorez naokolo opšiven, da se ogrtač ne podere.

²⁴ O donjem rubu ogrtača načine šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

²⁵ A načine i zvonca od čistog zlata, pa zvonca privežu među šipke; sve naokolo donjeg ruba ogrtača između šipaka:

²⁶ zvonce pa šipak, zvonce pa šipak okolo donjeg ruba ogrtača za vršenje službe, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁷ Zatim od otkanog lana načine košulje Aronu i njegovim sinovima;

²⁸ a naprave i mitru od lana i kape od lana; platnene gaće načine od prepredenog lana.

²⁹ I pasovi su bili od prepredenog lana i od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva,

iglama izvezeni, kako je Jahve Mojsiju naredio.

³⁰ Načine i ploču, sveti vijenac, od čistoga zlata i na njoj urežu natpis kako se urezuje na pečatnome prstenu: "Posvećen Jahvi."

³¹ Za nju privežu modru vrpcu da je mogu svezati na vrhu mitre, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³² Tako su bili završeni svi radovi na Prebivalištu, Šatoru sastanka. Izraelci su sve načinili onako kako je Jahve Mojsiju naredio da načine.

³³ Onda donesu Mojsiju Prebivalište, Šator i sav njegov pribor: njegove kuke, njegove trenice, njegove priječnice, njegove stupove i njegoa podnožja;

³⁴ pokrov od učinjenih ovnujskih koža, pokrov od finih koža, zavjesu za zaklon;

³⁵ Kovčeg svjedočanstva s njegovim motkama i Pomirilištem;

³⁶ stol i sav njegov pribor, prinesene hljebove,

³⁷ svijećnjak od čistoga zlata s njegovim svijećama - svijeće već u red stavljene - i sav njegov pribor i ulje za svjetlo;

³⁸ zlatni žrtvenik, ulje za pomazanje, miomirisni tamjan i zavjesu za ulaz Šatora;

³⁹ žrtvenik od tuča s tučanom rešetkom; njegove motke i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak;

⁴⁰ zavjese za dvorište; njihove stupove i njihova podnožja, zavjesu za dvorišni ulaz, njegoa užeta i njihove kočice - sav pribor za službu u Prebivalištu, za Šator sastanka;

⁴¹ lijepo izrađeno ruho za službu u Svetištu

- svetu odjeću za svećenika Arona i odijela za svećeničku službu njegovih sinova.

⁴² Upravo kako je Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci sav posao obavili.

⁴³ Mojsije pregleda sve radove i utvrdi da su ih dovršili: kako je Jahve naredio, onako su ih i napravili. I Mojsije ih blagoslovi.

40

¹ Reče Jahve Mojsiju:

² "Na prvi dan prvoga mjeseca podigni Prebivalište, Šator sastanka.

³ Ondje postavi Kovčeg svjedočanstva, onda Kovčeg zakloni zavjesom.

⁴ Potom unesi stol i što na nj spada poredaj; unesi i svijećnjak i svijeće mu pripremi.

⁵ A zlatni žrtvenik za kađenje postavi pred Kovčeg svjedočanstva. Onda objesi zastor nad ulazom u Prebivalište.

⁶ Stavi žrtvenik za žrtve paljenice pred ulaz Prebivališta, Šatora sastanka.

⁷ Između Šatora sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik i u nj nalij vode.

⁸ Naokolo napravi dvorište i objesi zastor nad dvorišnim ulazom.

⁹ Zatim uzmi ulja za pomazanje pa pomaži Prebivalište i sve što je u njemu; posveti ga i sav njegov pribor, pa će svetim postati.

¹⁰ Pomaži potom žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor; posveti žrtvenik i presvetim će žrtvenik postati.

¹¹ Pomaži umivaonik s njegovim stalkom: posveti ga!

12 Dovedi zatim Arona i njegove sinove na ulaz Šatora sastanka pa ih operi vodom.

13 Stavi onda na Arona posvećenu odjeću; pomaži ga i posveti da mi služi kao svećenik.

14 Dovedi i njegove sinove, na njih stavi košulje

15 i pomaži ih, kako si pomazao i njihova oca, da mi služe kao svećenici. Njihovo pomazanje neka ih uvede u vječno svećenstvo u sve njihove naraštaje.”

16 Tako Mojsije učini. Kako mu je Jahve naredio, sve je tako i učinio.

17 Prvoga dana prvoga mjeseca druge godine Prebivalište bi podignuto.

18 Ovako Mojsije namjesti Prebivalište: razmjesti njegova podnožja, onda uspravi njegove trenice, zatim postavi priječnice i podiže stupove.

19 Zatim raspne Šator nad Prebivalište, a povrh njega stavi pokrov Šatora, kako je Jahve Mojsiju naredio.

20 Uze onda Svjedočanstvo i stavi ga u Kovčeg; na Kovčeg postavi motke; onda stavi Pomirilište ozgo na Kovčeg.

21 Potom unese Kovčeg u Prebivalište; objesi zavjesu za zaklon. Tako zastre Kovčeg svjedočanstva, kako je Jahve i naredio Mojsiju.

22 Zatim postavi stol u Šator sastanka, Prebivalištu sa sjeverne strane, ali izvan zavjese.

23 Po njemu poreda kruhove pred Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju.

24 Onda smjesti svijećnjak u Šator sastanka naprama stolu, na južnoj strani Prebivališta.

²⁵ I postavi svjetiljke pred Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁶ Zlatni žrtvenik smjesti u Šator sastanka, pred zavjesu.

²⁷ Na njemu zapali miomirisnog tamjana, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁸ Poslije toga stavi zavjesu na ulaz u Prebivalište.

²⁹ Kod ulaza u Prebivalište, u Šator sastanka, postavi žrtvenik za žrtve paljenice. Na njemu prinese žrtvu paljenicu i žrtvu od žita, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³⁰ Između Šatora sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik pa u nj ulije vode za pranje.

³¹ Iz njega su Mojsije, Aron i njegovi sinovi prali svoje ruke i svoje noge.

³² A prali su se kad su ulazili u Šator sastanka i kad su pristupali k žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³³ Napokon Mojsije napravi dvorište oko Prebivališta i žrtvenika i postavi zavjesu na dvorišnim vratima. Tako Mojsije završi taj posao.

³⁴ A onda oblak prekri Šator sastanka i slava Jahvina ispuni Prebivalište.

³⁵ Mojsije nije mogao ući u Šator sastanka zbog oblaka koji je na njemu stajao i slave Jahvine koja je ispunjala Prebivalište.

³⁶ Sve vrijeme njihova putovanja, kad god bi se oblak digao s Prebivališta, Izraelci bi krenuli;

³⁷ ali ako se oblak ne bi digao, ni oni ne bi na put polazili sve do dana dok se ne bi digao.

³⁸ Jer sve vrijeme njihova putovanja oblak

Jahvin danju stajaše nad Prebivalištem, a noću bi se u oblaku pojavila vatra vidljiva svemu domu Izraelovu.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7